

*LICEUL TEORETIC
"EMIL RACOVITĂ" - TECHIRGHIOLO
CONSTANȚA*

GENERATIA XXI

REVISTA NR. 11,
ANUL MMXXI

ISSN 2286-4806

ISSN-L 2286-4806

Colectivul redacției:

Coordonator :

Prof. înv. primar Elena Mariana SIMULA

Prof. înv. primar Viorica NICULESCU

Prof. înv. primar Georgiana Victoria STAMATE

Foto Copertă: Prof. Niculescu Viorica

Grafică copertă: Prof. Simula Elena Mariana

CUPRINS:

Importanța rolurilor și funcțiilor cadrului didactic în sistemul educațional modern actual.....	p.3
Moduri de adaptare a profesorilor la învățământul online.....	p.7
Proiectarea didactică și management european în spațiul românesc.....	p.9
Lucrul cu cartea în învățământul primar -citirea.....	p.12
31 octombrie--ZIUA INTERNAȚIONALĂ A MĂRII NEGRE.....	p.13
Funcțiile educației fizice – finalități ale practicării exercițiilor fizice.....	p.15
Rețelele de socializare: un spațiu-resursă pentru desfășurarea activităților extra curriculare în mediul online.....	p.17
Stresul și gestionarea stresului.....	p.20
Nevoia de iubire și violența în rândul școlărilor.....	p.23
Experiența participării la cursul edukarjala- ”How we avoid school drop-out, the way of Finland”.....	p.26
Gânduri la ...răscruce de drumuri și timpuri.....	p.29
Bilingvismul.....	p.30
Diversitatea etnică în Techirghiol.....	p.37
Noțiunile de vocabular în curriculumul claselor de gimnaziu.....	p.38
”Micul cititor”.....	p.41
Metode utilizate în predarea – învățarea transdisciplinară.....	p.42
Techirghiol- un ținut unic în Europa.....	p.44
”Ziua Mondială a apei” ilustrată în creații artistice.....	p.46
Fetița care nu voia la școală.....	p.47
De ce AVAP ?--”Cine încearcă, reușește!”.....	p.48
Buburuze creatoare.....	p.49

IMPORTANȚA ROLURILOR ȘI FUNCȚIILOR CADRULUI DIDACTIC ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL MODERN ACTUAL

*Prof. Înv. Primar Stamate Georgiana Victoria
Liceul Teoretic “Emil Racoviță” Techirghiol*

Astăzi, în contextul în care schimbările climatice, sanitare, economice, relaționale sunt o adevărată provocare în fața tinerelor generații, învățarea devine, din ce în ce mai mult, anticipativă, căutând soluții de supraviețuire pe termen lung. Școala solicită implicarea și participarea activă a elevului care trebuie să devină un partener motivat și activ al procesului de învățare. Priceperea cadrelor didactice este esențială dacă permite crearea unui demers eficient ce implică activ fiecare elev, utilizând resurse diverse, stimulative și pline de conținuturi valoroase.

Toate eforturile pe care un cadru didactic le-ar face nu ar fi încununuate de succes dacă demersurile educative nu ar ține seamă de specificul dezvoltării intelectuale a elevilor, de specificul dezvoltării psiho-individuale, cât și de multitudinea relațiilor interpersonale care apar în grupul educațional pe parcursul derulării procesului educativ. Atâta timp cât în procesul didactic se valorifică aptitudinile personale și înclinațiile elevului spre un anumit domeniu sau se valorifică modul personal de exprimare, printr-un limbaj original sau prin activități ce se pot dezvolta în cariere personale ale devenii, succesul sistemului educațional ar avea un grad destul de ridicat.

Solicitările câmpului educațional sau ale unei situații psihopedagogice sunt filtrate și reconvertite de personalitatea cadrului didactic, analizate, structurate și, în final, permit elaborarea unei decizii de soluționare a respectivei probleme. Soluționarea identificată este o ilustrare a stilului educațional al cadrului didactic, o veritabilă variabilă organizațională, cu mare influență în planul relațional, interacțional-pedagogic, o formă de specificare a stilului managerial al cadrului didactic.

Managementul, fiind o caracteristică a oricărei activități organizate, are câteva trăsături și funcții comune, indiferent de domeniu. Și pentru activitatea din clasă funcțiile și rolurile manageriale sunt izomorfe cu cele ale managementului general. Dacă toate procesele și domeniile de conducere cuprind elemente cu caracter informational, decizional, motivațional, ponderea și semnificația lor diferă de la un domeniu la altul.

Ceea ce este însă specific funcțiilor sau rolurilor manageriale de bază ale cadrului didactic sunt amplitudinile diferite pe care le capătă acestea și continuitatea și simultaneitatea lor. Niciunul dintre rolurile sau funcțiile manageriale ale cadrului didactic nu poate fi conceput independent, ele corelându-se reciproc.

Esența rolurilor manageriale ale cadrelor didactice în activitatea de la clasă este orientarea și dirijarea resurselor umane și materiale, de care dispun clasa și procesul instructiv-educativ la un moment dat, către realizarea obiectivelor proiectate, în condițiile de eficiență maximă (I. Jinga). Viziunea integrativă asupra acestor roluri manageriale nunpoate fi concepută în absența disponibilizării resurselor educaționale și manageriale.

Principalele funcții sau roluri manageriale ale cadrului didactic sunt enumerate mai jos:

- **Planificarea:** cuprinde un sistem de decizii privitoare la o serie de obiective și la viitoarele mijloace, acțiuni, resurse și etape pentru realizarea acestora. Cea mai importantă problemă a planificării o constituie corelația optimă dintre obiective-resurse-timp. Totodată, nu sunt de neglijat nici spațiile acordate microdeciziilor, locale sau situaționale, care pot să determine flexibilitatea planificării. Optimizările, revenirile și adaptările pe parcursul procesului de management al clasei de elevi sunt dependente de spațiile secundare acordate conexiunii inverse, intuiției și creativității didactice. Uneori tocmai adaptările periodice la specificul situațiilor problematice ivite permit identificarea unor soluții creative atât din partea cadrului didactic, dar și din partea elevilor, permițând acestuia o implicare activă în demersul didactic. Un exemplu de organizare creativă ar fi trecerea treptată un conținut la altul:

CLR

Sunetul și grupul
de litere „ce,,
Ce se întâmplă în natură?

AVAP

Plierea hârtiei
Care om de zăpadă
se va topi mai repede?

AVAP

Culorile calde

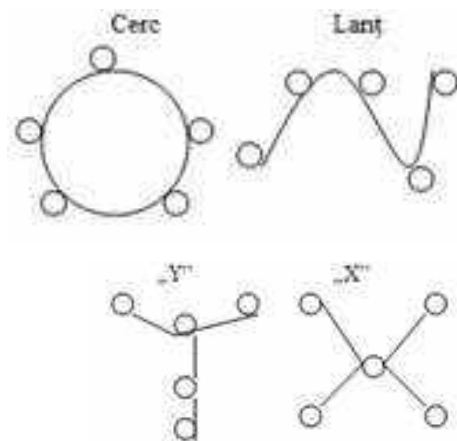
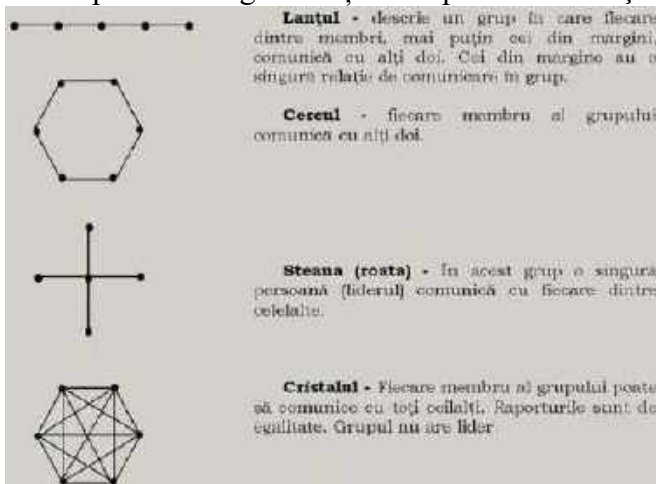
MEM-AVAP

Reînvierea naturii

- **Organizarea:** presupune atât cunoașterea mijloacelor operative, cât și a locului și a rolului precis al fiecărui membru al clasei de elevi în cadrul instituționalizat dat, a capacităților sale de îndeplinire a sarcinilor instructiv-educative. Determinarea rețelelor de comunicare din interiorul clasei de elevi sunt elemente dependente de organizare, iar funcția comunicării devine una de unificare a activității clasei pentru atingerea scopului propus.

Stabilirea unor rețele noi de comunicare, organizarea colectivului în formațiuni diverse de relaționare cu roluri noi stimulativ pentru fiecare membru al colectivului aduc un grad sporit de creativitate în demersul didactic, dar permit și implicarea creativă a elevilor pentru găsirea unor soluții creative de rezolvare a situațiilor problematice de către aceștia, din perspectiva specificului capacităților vocaționale personale, prin folosirea creativă a resurselor personale de inteligență emoțională.

Organizarea comunicării **în lanț** permite ca fiecare membru să comunice cu alții doi, dar există și cel puțin alții doi care comunică doar cu o singură persoană. În organizarea comunicării **în cerc** permite comunicarea fiecărui membru doar cu cei doi vecini. Grupul educațional organizat **în stea** are un lider care comunică eficient și permanent cu fiecare membru al grupului. Organizarea comunicării **sub forma cristalinului** aduce cea mai mare diversitate de comunicare creativă, având la bază raporturi de egalitate și de implicare în soluționarea problemei.

- **Controlul și îndrumarea:** cunoașterea stadiului la care se află activitatea de realizare a obiectivelor propuse, precum și identificarea nivelului de performanță reprezintă caracteristicile esențiale ale procesului de control. Numai un control eficient poate determina mobilizarea forțelor latente, atât ale liderului, cât și ale elevilor, în scopul susținerii obiectivelor propuse. Controlul, la nivelul managementului clasei de elevi, nu este doar un mecanism reglator de ansamblu, ci este și un suport pentru activitățile de îndrumare, de stimulare a inițiativelor, de generalizarea unor

experiențe favorabile. (funcțiile controlului: de supraveghere, de conexiune inversă, de prevenire a eventualelor situații de criză educațională, de corecție și perfecționare).

Exercitarea funcției de îndrumare se evidențiază prin dezvoltarea unui climat psihologic favorabil unei învățări eficiente, active și creative în rândul tuturor celor implicați în demersul educative. Această funcție este favorabilă mobilizării creative a tuturor resurselor intelectuale în vederea perfecționării și desfășurării unei acțiuni educative, dar permite și generalizarea experienței anterioare în vederea soluționării. Din punct de vedere relațional această funcție duce la încheierea colectivelor de elevi și intensificarea legăturilor de cooperare în interiorul clasei și între clase prin creșterea simțului de apartenență la grupul educațional.

• **Evaluarea** : reprezintă verificarea măsurii în care scopurile și obiectivele dintr-o etapă managerială dată au fost atinse, fiind o evaluare atât cantitativă, cât și calitativă. Problema actuală acest nivel al analizei este volumul optim de informații care ar trebui recoltate în vederea constituirii unei bănci de date, relevante pentru susținerea evaluării pe criterii juste.

A stabili o strategie de evaluare în învățământ echivalează cu a fixa când evaluezi, sub ce formă, cu ce metode și mijloace, cum valorifici informațiile obținute etc. Desigur, în final, în funcție de concluziile desprinse, elevul își va modifica strategia de învățare, profesorul pe cea de predare iar directorul strategia managerială.

Evaluarea formativă este mult mai eficientă pentru că vine din propria inițiativă a celui care învață și se implică în realizarea unor materiale cu scop evaluativ, sporinduși în același timp capacitățile de autoevaluare. Pentru acesta este necesar ca profesorul să dețină o serie de tehnici prin care să-i învețe pe elevi să învețe, modalități prin care elevul să se simtă activ și să-și poată evalua propriile activități. **Evaluarea formativă** are rol de reglare și autoreglare a activității cu sprijinul ambilor parteneri ai acțiunii educaționale.

Evaluarea formativă îl ajută pe elev să învețe cerându-i să anticipeze. Obiectivelor de reglare pedagogică, de gestionare a erorilor și întărire a reușitelor, obiective comune diferitelor modele de evaluare formativă, dispozitivul de evaluare formativă le mai adaugă o exigență, care-l privește pe elev: reprezentarea corectă a scopurilor, planificarea prealabilă a acțiunii, însușirea criteriilor și autogestionarea erorilor.

• **Consilierea**: este o relație specială, dezvoltată între cadrul didactic și persoana (elevul) în nevoie, cu scopul declarat de a-l ajuta. Consilierea trebuie să rezeze pentru cadrul didactic o preocupare teoretică și practică, bazată pe constanță și seriozitate. În acest demers trebuie implicată permanent și activ familia elevilor, dar și grupul și comunitatea educațională. În sprijinul acestui demers, pedagogul Carl Rogers a evidențiat câteva principii care pot sta la baza acestei consilieri care să fie un sprijin real pentru fiecare copil.

-Oamenii au potențial natural de a învăța.

-Învățarea semnificativă se produce când materia este percepută ca relevantă pentru scopurile personale.

- Învățarea este percepută ca modificare amenințătoare a percepției de sine și poate fi respinsă.

- Când amenințarea sinelui este redusă se produce învățarea.

- Învățarea semnificativă se produce prin acțiune.

- Învățarea este ușurată când elevii participă responsabil în proces.

- Învățarea ea auto-înțită implica întreaga personalitate și este durabilă.

- Independența, creativitatea și încrederea în sine apar când auto-criticul și auto-evaluarea sunt reduse, iar evaluarea externă este de importanță secundară.

- Cel mai util în lumea modernă este a învăța să înveți, ca o deschidere constantă pentru a încorpora în sine schimbarea.

• **Decizia educațională:** este un proces de alegere în mod deliberat a unei linii de acțiune, pentru a ajunge la un anumit rezultat, obiectiv. Ea reprezintă selectarea unui anumit curs al acțiunii dintr-un număr de alternative, hotărând astfel declanșarea anumitor acțiuni care conduc la realizarea obiectivelor stabilite. Profesorul Ioan Jinga prezintă decizia ca o „activitate conștientă de alegere a unei modalități de acțiune, din mai multe alternative posibile, în vederea realizării obiectivelor propuse”. Semnificațiile generale ale deciziei educaționale sunt, din punct de vedere social, aceea ca indivizii pregătiți de școală vor activa într-o colectivitate în care se vor integra după maniera în care au fost socializați, iar din punct de vedere moral, decizia educațională poate schimba în bine sau în rău un destin școlar și uman pentru o lungă perioadă a existenței. Prin urmare cea mai bună decizie este aceea care poate fi funcțională, atât pe termen lung, cât și pe termen scurt, cu referire la un singur individ sau la grup.

John Dewey spunea că „Nu învățăm din experiență, ci din reflecția asupra experienței.” Prin urmare valoarea experienței didactice este mai mare cu cât ea permite sprijinirea partenerilor educaționali în vederea adaptării acțiunilor educative în vederea îmbunătățirii rezultatelor, adaptarea la cerințele educaționale, sociale și relaționale, precum și pentru atingerea facilă a obiectivelor. Acest moment de reflecție poate fi realizat la finalul fiecărei activități, fie la finalizarea unei unități de învățare sau de câte ori apare o situație problematică ce solicită o schimbare metodologică, curriculară, de comunicare sau a unei alte componente educaționale.

Toate aceste funcții și roluri ale cadrului didactic, în strânsă legătură, permit realizarea eficientă a obiectivelor propuse, prin urmare fiecare cadru didactic trebuie să le cunoască și să le îndeplinească pe tot parcursul demersului didactic.

BIBLIOGRAFIE

1. CONSTANDACHE, MIRELA, *Profesionalism și competență în cariera didactică*, Editura Ex Ponto, Constanța, 2006
2. CRIȘAN, ANDREI, *Noul Curriculum Național: statut, componente și caracteristici*, Revista Învățământul primar, Nr.2-3, București, 1998
3. IAURUM, GABRIELA, *Perspective în învățământul primar*, Revista Învățământul primar, Nr. 2-3, București, 2001
4. IUCU, ROMIȚĂ, *Managementul clasei de elevi*, Editura Polirom, Iași, 2006
5. JINGA, IOAN, *Conducerea învățământului*, E.D.P., București, 1993
6. <https://indreptardigital.ro/courses/intensiv-de-educatie-digitala-pentru-invatoari/>
7. <https://www.creeza.com/didactica/comunicare-si-relatii-publice/Retele-de-comunicare-in-organi567.php>

Moduri de adaptare a profesorilor la învățământul online

*Prof. învă. primar Viorica Niculescu
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

Deoarece școlile din România și de pe glob și-au închis temporar ușile din cauza pandemiei COVID-19, profesorii au fost lăsați să caute modalități eficiente și antrenante de a oferi continuu învățarea elevilor în afara pereților clasei.

Situația a împins majoritatea cadrelor didactice să apeleze la predarea de la distanță, care devine rapid „noul normal” în era distanțării sociale și a carantinei comunitare. Dar această schimbare bruscă de la sălile de clasă tradiționale la învățarea virtuală a scufundat mulți profesori în ape neclintite.

Pentru unii, tehnologia, care joacă un rol cheie în facilitarea sălilor de clasă online, a ridicat multe provocări. Probleme de echitate, cum ar fi lipsa accesului unora dintre elevi la internet și dispozitivele personale de învățare sunt unele dintre dificultățile care i-au împins pe profesori să se adapteze și să fie mai creativi în strategiile lor de predare.

În viața lor profesională, cadrele didactice se confruntă adesea cu situații provocatoare și incerte, care necesită adaptabilitate. Acestea pot include ajustarea ritmului lecțiilor pentru a implica mai bine elevii, minimizarea frustrării atunci când rezultatele nu sunt conform planului și chiar timpul acordat interacțiunilor cu colegii și părinții.

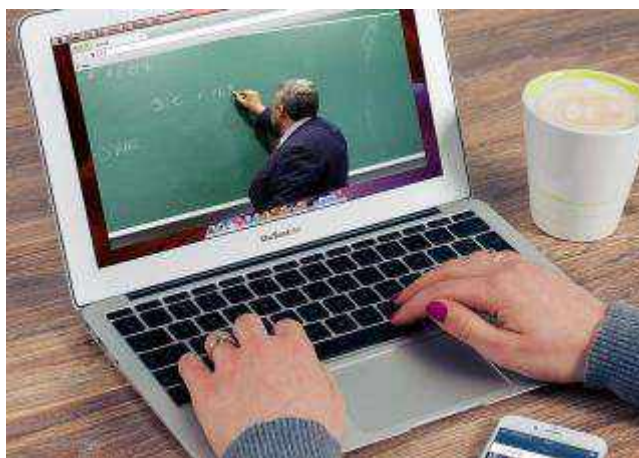
Capacitatea de adaptare joacă un rol semnificativ în a ajuta profesorii să răspundă cerințelor muncii lor. Acest lucru este deosebit de important în aceste perioade de încercare în care focarul de coronavirus a dus la întreruperi fără precedent nu doar în educație, ci și în aproape toate aspectele vieții umane.

Pentru mulți profesori, trecerea de la predarea într-o clasă fizică la un mediu complet virtual este o experiență nouă și prezintă mai multe provocări.

În afară de conectivitate și acces tehnologic, interacțiunea socială poate fi limitată. Distracțiile la domiciliu pe care elevii nu le-ar fi întâlnit niciodată în școală pot reduce și implicarea și le pot afecta capacitatea de a păstra concepte.

Ca atare, profesorii folosesc măsuri creative pentru a face orele online o experiență captivantă nu doar pentru elevii lor, ci și pentru ei înșiși.

În era digitală de astăzi, instrumentele și platformele educaționale care facilitează comunicarea dintre profesori și studenți abundă. Cheia pentru mulți profesori este să aleagă o platformă care le este familiară lor și elevilor lor. Cunoașterea capacităților și a limitărilor instrumentelor utilizate permite utilizarea eficientă a timpului și schimbul perfect de informații.

**PROIECTAREA DIDACTICĂ ȘI MANAGEMENT EUROPEAN
ÎN SPAȚIUL ROMÂNESC**

*Prof. înv. primar Simula Elena Mariana
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

Europa în general și Uniunea Europeană în special devin din ce în ce mai mult un partener important cu influențe pozitive, provenite din sfera micro și macro-economiei, din aceea a mediului social, politic, cultural specific fiecărei țări membre în UE, precum și dinspre structurile transeuropene ce există deja sau se vor constitui în viitor.

Prin strădania de modernizare și optimizare a școlii românești pentru integrarea în *managementul european* se urmărește: creșterea calitativă a activității didactice, proiectarea, organizarea, pregătirea și desfășurarea lecției, ca microsistem ce produce la scară redusă sistemul instrucțional.

Managementul european se definește ca fiind un concept privind rezolvarea problemelor și luarea deciziilor la toate nivelurile organizațiilor, prin care să se distingă identitatea Europeană a strategiilor, precum și a planificării, implementării și evaluării schimburilor.

Modelul european de management va înregistra o dezvoltare mai puternică în viitorul apropiat, ca rezultat al procesului de europenizare. În mod evident acesta nu se va limita doar la dimensiunile economice, politice și sociale, ci va îngloba și diferențele culturale, care îl vor individualiza și mai mult în raport cu modelele de management din alte state.

Principala caracteristică a managementului european o constituie flexibilitatea ce se referă la: diversitatea economică, socială, culturală și politică care caracterizează spațiul European, grad foarte mare de mobilitate a forței de muncă, existența unor valori și comportamente specifice modului de viață european, care permit integrarea sub raport politic, social, economic și cultural, orientarea către resursele umane.

Proiectarea activității instructiv-educative/ proiectarea didactică reprezintă acțiunile și „operațiile de definire anticipativă a obiectivelor, conținuturilor, strategiilor învățării, probelor de evaluare și mai ales ale relațiilor dintre acestea în condițiile unui mod de organizare al procesului de învățământ.”

În practica școlară se folosesc diverse sintagme, ca de exemplu: *proiect de tehnologie didactică, proiect de activitate didactică, plan calendaristic, proiect de lecție, proiect de tehnologie a predării temei, proiectul unității de învățare* etc. Proiectarea activității didactice constituie premisa unei activități reușite, condiția necesară pentru realizarea unui demers didactic izbutit. Proiectarea este un ansamblu de procedee raționale ce unește într-un tot coerent cerințele, resursele, strategiile și rezultatele acțiunii didactice. Succesul activității didactice rezultă din temeinicia și corectitudinea pregătirii ei. Procesul didactic trebuie privit în perspectiva desfășurării lui pe o perioadă de un an școlar, împărțit pe semestre, pe unități și pe lecții.

Procesul didactic are în vedere o serie de elemente :

- ✓ Durata desfășurării procesului de învățământ;
- ✓ Obiectivele didactice și operaționale ale disciplinei/activității;
- ✓ Conținutul învățământului (curriculum);
- ✓ Strategiile didactice;
- ✓ Evaluarea rezultatelor.

Procesele instructiv-educative oferă o serie de posibilități de programare a scopurilor și obiectivelor, a resurselor materiale și metodologice, a interacțiunilor dintre diferitele elemente componente ale strategiilor de instruire și autoinstruire și de diminuare a acțiunii factorilor perturbatori sau chiar de prevenire a acestora. Ele sunt deosebit de complexe și constituie sisteme probabilistice determinate de o serie de variabile pedagogice și psihologice care cer prefigurarea demersurilor instructiv-educative pentru ameliorarea raportului dintre certitudine și aleatoriu.

Influența managementului european în spațiul românesc și-a pus amprenta asupra proiectării didactice prin coexistența viziunii tradiționale în strânsă legătură cu viziunea modernă.

În *viziune tradițională*, importanța și modul de realizare a proiectării didactice constă în simpla planificare și eșalonare rigidă a timpului pe unități de instruire și, în paralel, în eșalonarea univocă a materiei de studiat sub forma planului calendaristic, a sistemului de lecții, a planului tematic, a proiectului de lecție, etc., în funcție de așa-numitele ”programe analitice”. În *viziunea modernă*, accentul este pus prefigurarea și construirea anticipată a experiențelor de învățare și a situațiilor educaționale în care se vor realiza activități cognitive eficiente.

Acțiunea de proiectare didactică reprezintă un demers personalizat, care presupune elaborarea de instrumente didactice de interpretare personală a programei școlare în funcție de contextul educațional, de realizare a unui proces de elaborare pe plan mintal a etapelor ce vor fi parcurse în desfășurarea eficientă a activității didactice și o prefigurare a modului de desfășurare a activității didactice.

Există o serie de caracteristici care stau la baza proiectării didactice: procesul de concepere și modul de realizare ce dau un caracter anticipativ care este adaptat în funcție de rezultate și de factori neprevăzuți ce prefigurează caracterul continuu care susține realizarea unității și relațiile dintre diversele componente ale procesului educativ ce le fac să ofere un caracter sistemic conceput pentru a sprijini structura, nivelurile de organizare și integrare a proiectării prin caracterul ierarhic și nu în ultimul rând intervenția profesorului asupra componentelor procesului didactic și a structurilor logico-didactice regăsite în caracterul operațional.

În fundamentarea proiectării didactice foarte eficiente sunt: adaptarea obiectivelor la specificul disciplinei, finalizarea activității de proiectare cu instrumente de lucru, orientarea globală, structura flexibilă și adaptarea la situații noi, neprevăzute, prin alternative de acțiune. Un mare sprijin se regăsește în evaluările diagnostice: nivelul cunoștințelor cursanților, resursele psihologice ale cursanților, resursele materiale și de instruire și exigențele programei școlare.

În demersul proiectării didactice se respectă următoarele etape: specificul activității de proiectare pedagogică ce evidențiază importanța acțiunilor de planificare – programare – concretizare a instruirii/educației care vizează valorificarea optimă a unei resurse materiale esențiale: timpul real destinat învățării, în mediul școlar și extrașcolar. Din această perspectivă proiectarea pedagogică intervine în calitate de: *proiectare globală*, care acoperă perioada unui nivel, treaptă, ciclu de învățământ, urmărind, în mod special, elaborarea planului de învățământ și a criteriilor generale de elaborare a programelor de instruire și *proiectare eșalonată*, care acoperă perioada unui an de învățământ, semestru sau a unei activități didactice/educative concrete, urmărind, în mod special, elaborarea programelor de instruire/educație și a criteriilor de operaționalizare a obiectivelor generale și specifice ale programelor de instruire/educație.

Proiectarea activității didactice presupune:

Lectura programei prin care fiecărui obiectiv cadru îi sunt asociate două sau mai multe obiective de referință. Pentru realizarea obiectivelor de referință, profesorul poate organiza diferite tipuri de activități de învățare. Unele activități posibile sunt recomandate prin programă. Profesorul poate opta pentru folosirea unora dintre aceste activități sau poate construi activități proprii.

Atingerea obiectivelor de referință se realizează cu ajutorul unităților de conținut. Profesorul va selecta din lista cu „conținuturile învățării” acele unități de conținut care mijlocesc atingerea obiectivelor.

Planificarea calendaristică prin contextul noului curriculum, se transformă într-un document administrativ formal care repetă modul de gestionare a timpului propus de programa analitică, într-un document de interpretare personală a programei, care asigură un demers didactic concordant cu situația concretă din clasă. Planificarea activității didactice presupune o lectură atentă și permanentă a programei școlare în scopul de a analiza obiectivele și a inventaria tipurile de activități, resursele necesare și de a forma competențe.

Proiectarea secvențială (a unităților de învățare) care face referire la alocarea timpului afectat unei unități de învățare prin planificarea anuală.

O unitate de învățare este: *coerentă* din punct de vedere al obiectivelor vizate, *unitară* din punct de vedere tematic (adică al conținutului), *defășurată* în mod continuu pe o perioadă de timp, *finalizată* prin evaluare.

Realizarea unei unități de învățare presupune un demers didactic proiectat de fiecare profesor în parte, intervenție ce susține proiectarea didactică și care poate să desăvârșească activitatea pedagogică demonstrând creativitatea, imaginația, spiritul organizatoric, receptivitatea față de nou, coerența gândirii, logica exprimării, acuratețea limbajului. Succesul este asigurat de buna anticipare a secvențelor procesului didactic ce probează pregătirea de specialitate, metodică, pedagogică, experiența, evitând erorile, improvizatiile și consumul nejustificat de resurse.

Bibliografia:

- 1) (Vlăsceanu, Lazăr în ”Curs de pedagogie”, coordonatori: Cerghit, Ioan, Vlăsceanu, Lazăr, 1988, pag. 249)
- 2) http://www.academia.edu/7740731/PROIECTAREA_DIDACTIC%C4%82
- 3) <http://www.congresuleducatiei.ro/ckfinder/userfiles/files/Marin%20Manolescu.pdf>
- 4) <http://doctorate.ulbsibiu.ro/obj/documents/rezumat-tusa.pdf>
- 5) http://dppd.ulbsibiu.ro/ro/cadre_didactice/adriana_nicu/cursuri/Pedagogie%20curs_5_Proiectarea%20didactic.pdf
- 6) http://europa.eu/about-eu/index_ro.htm
- 7) <http://www.scribub.com/profesor-scoala/Proiectarea-didactica9476915.php>
- 8) https://www.google.com/search?q=proiectarea+didactica+si+management+european&tbm=isch&ved=2ahUKEwiz_YK9zNXyAhWx2eAKHQDDAyIQ2-cCegQIABAA&oq=proiectarea+didactica+si+management+european&gs_lcp=CgNpbWcQAzoICAAQgAAQsQM6BAgAEEM6BQgAEIAEOgsIABCABBCxAxCDAToICAAQsQMgE6BggAEAgQHjoECAAQGD0ECAAQHICT8URY9cFGYMzERmgAcAB4BIABpgSIAC4wkGEIMC400C41LTGYAQCgAQGqAQnd3Mtd2l6LWltZ7ABAMABAQ&sclient=img&ei=SygrYfOrObGzgw eAho-QAg&bih=706&biw=1515#imgsrc=fVtBXQKnI0W05M

LUCRUL CU CARTEA ÎN ÎNVĂȚĂMĂNTUL PRIMAR

➤ CITIREA

*Prof. învă. primar Adina-Magdalena BURLACU
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

I. Definirea termenului

Motto : „*Citirea / Lectura e pentru spirit ceea ce exercițiul e pentru trup.*” (Joseph Addison)

Conceptul de citire desemnează activitatea intelectuală de parcurgere, respectiv de citire a unui text pentru a lua cunoștință de cele scrise. „Este un intermediar în actul comunicării dintre emițător și receptor; de fapt, este un instrument al transferului de informații dintre aceștia”. Prin citire, creația literară de oricare gen ar fi ea își împlinește menirea de a pune în circulație mesajul autorului.

Prin citire se înțelege ansamblul activităților perceptivă și cognitive ce vizează identificarea și comprehensiunea mesajelor transmise scriptic. În Petit Robert, citirea înseamnă „... a urmări cu ochii, identificând caracterele scrise și a lua cunoștință de conținutul unui text.”

Citirea sau lectura reprezintă, de asemenea, sinteza unei activități fizice și psihice, sinteză care asigură coordonarea dintre mușchii oculari și anumite funcții cerebrale. Etapele componente ale acestui proces psihofiziologic sunt:

- ✓ Preluarea, perceperea informațiilor, realizată prin analizatorul vizual ce transmite creierului imaginile literelor și simbolurile grafice;
- ✓ Selecția, prelucrarea informațiilor obținute, etapă realizată cu ajutorul analizatorului vorbirii și al celui auditiv, precum și a sistemului nervos central. „În această etapă are loc atribuirea unui sens imaginii și înțelegerea sensului”.

Gradul de înțelegere al textului citit este condiționat de inteligența nativă, de capacitatea de asimilare, de nivelul intelectual al cititorului. Înțelegerea, formă complexă a activității cerebrale, constituie o condiție obligatorie a unei lecturi eficiente. Ea determină o recepționare deplină, dând posibilitatea evidențierii legăturilor, relațiilor semantice transmise prin intermediul cuvintelor, propozițiilor, frazelor. Citirea /lectura reprezintă cea mai bună investiție intelectuală, deoarece prin ea se dobândește știință și competență.

II. Tipuri de citire

Există mai multe tipuri de citire, cum ar fi: lecturi tactile (alfabetul Braille), citire optică (descifrarea caracterelor înscrise pe un ordonator), citirea tradițională (citirea unui text tipărit pe hârtie), lecturi ale codului genetic, citirea caracterelor scrisului (grafologie), lecturi ale peisajelor etc.

Din punct de vedere al motivației, există două tipuri de citire:

- ✓ Lectura de informare;
- ✓ Lectura de divertisment.
- ✓ Lectura de informare, în funcție de scopul ei, poate fi:

Lectură în scopul de instruire sau formare este, de obicei, dirijată în cadrul învățământului obligatoriu, în cazul elevilor sau în cadrul diferitelor modalități de formare continuă a adulților. În acest caz există o anumită bibliografie recomandată.

- ✚ „Lectură în scopul satisfacerii curiozității, comună sau intelectuală este caracteristică ziarelor, revistelor și diferitelor genuri de literatură (de popularizare, științifică etc.)”
- ✚ Lectură în scop practic se folosește pentru a se orienta, pentru a cunoaște reguli, date, oportunități utile în existența cotidiană. Este știut faptul că fiecare persoană citește legi, regulamente care privesc domeniul său de activitate, documente administrative ș.a.
- ✚ Lectura de divertisment include lecturile pe care oamenii le fac din plăcerea în a citi scrieri care nu au neapărat un conținut practic. Lectura unor astfel de scrieri răspunde nevoii de evadare din real, de satisfacție artistică sau curiozității intelectuale în general.

BIBLIOGRAFIE:

Sârghie, Anca, Lectura și studiul: Introducere in psihopedagogia lecturii și a studiului, Sibiu, Editura Alma Mater, 2002,
 Cornea, Paul, Introducere în teoria lecturii, ediția a II a, Iași, Editura Polirom, 1998,
 Scorțeanu, Viviana, Să învățăm să citim rapid, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1979,
 Buluță, Gheorghe, Craia, Sultana, Petrescu, Victor, Biblioteca azi: Informare și comunicare, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2004.
<https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/importan-a-lecturii-la-ciclul-primar>

*Prof. Lupescu Gianina Elena
 Liceul Teoretic "Emil Racoviță"*

În fiecare an, pe 31 octombrie, sărbătorim Ziua Internațională a Mării Negre, mare pe care grecii au numit-o, cândva, marea ospitalieră - *Pontus Euxinus*.

Marea Neagră este o mare semiînchisă, intercontinentală, orientată est-vest, între Europa și Asia, cu o suprafață de 436.000 km² și o adâncime maximă de 2.212 m, care scaldă țărmul României pe o lungime de 225 km.

Kara Deniz ("Marea Neagră", în limba turcă) este o mare fertilă. De mii de ani, în apele sale există o viață marină bogată și diversă, iar locuitorii de pe țărmurile ei au prosperat datorită pescuitului abundent. Milioane de oameni au beneficiat de cura helio-marină și s-au bucurat de

frumusețea peisajului litoral: țârmuri muntoase, faleze înalte, plaje nisipoase, limanuri și grinduri deltaice.

Din păcate, situația ecologică a Mării Negre s-a înrăutățit, în ultimele decenii, din cauza numeroaselor reziduuri transportate de râurile tributare acestui corp de apă, din cele 24 de țări cuprinse în bazinul hidrografic al acesteia, pescuitului excesiv și a deversărilor necontrolate de produse petroliere. În România, Turcia, Rusia, Ucraina, Georgia și Bulgaria, deșeurile solide aruncate direct pe țârm și apele menajere deversate au produs dezechilibre grave ale ecosistemului marin, Marea Neagră devenind astfel, una dintre cele mai poluate mări de pe Terra.

În iunie 2002, țările riverane Mării Negre au făcut un pas important privind protecția mării, prin semnarea la Sofia (Bulgaria), a unui protocol referitor la Conservarea Biodiversității și Peisajului Marin.

În zona marină aferentă județului Constanța, corespunzătoare regiunii biogeografice pontice, sunt identificate mai multe situri Natura 2000 (o rețea de arii naturale protejate din cadrul Uniunii Europene):

- Sit de Protecție Avifaunistică (SPA) ”Marea Neagră”- cu o suprafață totală de 147 242,9 ha
- Sit de Importanță Comunitară (SCI) “Delta Dunării zona marină”- cu suprafața totală de 123374 ha
- SCI “Izvoarele sulfuroase submarine de la Mangalia” - 362 ha
- SCI “Plaja submersă Eforie Nord - Eforie Sud” - 140 ha
- SCI “Vama Veche - 2 Mai” - 7196 ha
- SCI “Zona marină de la Capul Tuzla” - 1738 ha

Pentru a marca *Ziua Internațională a Mării Negre*, elevii clasei a II-a A au realizat proiecte despre Marea Neagră, au recitat poezii, ghicitori și au realizat creații plastice cu temă marină.

Mănuțe harnice de ștrumfi isteți...

”Marea este prima dezlănțuire a sufletului cosmic.”

G. Călinescu

Bibliografie:

- Vespremeanu, Emil – ”Geografia Mării Negre” - Editura Universității, 2004, București
- *** ”Geografia României” - vol.V - Editura Academiei Române, 2005, București
- www.ec.europa.eu/environmnet/nature/natura2000

FUNȚIILE EDUCAȚIEI FIZICE – FINALITĂȚI ALE PRACTICĂRII EXERCITIILOR FIZICE

prof. învă. primar Rîmbu Cristina

prof. învă. primar Bucur Ionela

Funcțiile sunt destinații constante ale unui fenomen și ele derivă din ideal, în sensul că se subordonează acestuia. Prin funcții se realizează idealul educației fizice, se face “apropierea” față de aceasta. Toate funcțiile educației fizice sunt foarte importante și își dovedesc eficiența numai dacă sunt îndeplinite în “sistem” influențându-se și completându-se reciproc. Funcțiile educației fizice sunt de două feluri: specifice și asociate. Funcțiile specifice vizează cele două coordonate ale obiceiului de studiu propriu, al Teoriei și Metodicii: dezvoltarea fizică și capacitatea motrică. Funcțiile asociate întregesc efectele practicării exercițiilor fizice asupra ființei umane (Dragnea A., 2006).

• **Funcția de perfecționare a dezvoltării fizice** face parte din categoria celor specifice și are rol prioritar mai ales în educația fizică a tinerei generații. Rolul dezvoltării fizice armonioase , a unor

indici superiori pe plan somatic și pe cel funcțional, pentru viață și activitatea oamenilor de toate vârstele este prea binecunoscut și nu este negat sau contestat de nimeni.

• **Funcția de perfecționare a capacității motrice** face parte tot din categoria celor specifice educației fizice. Prin această funcție sunt vizate cele două elemente componente ale capacității motrice : calitățile motrice, deprinderile și priceperile motrice. Rolul capacității motrice pentru un randament sporit pe toate planurile vieții și în întregirea personalității umane nu mai trebuie argumentat.

• **Funcția igienică** face parte din categoria celor asociate și vizează cerința fundamentală de menținere a unei stări optime de sănătate a oamenilor. Prin educația fizică se acționează prioritar preventiv pe acest plan. Se poate, cu ajutorul exercițiilor fizice să se acționeze și pentru corectarea unor deficiențe pe planul sănătății.

• **Funcția recreativă** este o altă funcție asociată pentru educația fizică. Ea trebuie înțeleasă cel puțin în următoarele două sensuri:

- asigurarea, prin activitatea de educație fizică a fondului de calitate, deprinderi și priceperi motrice necesare ca oamenii de diferite vârste să poată petrece în mod util și plăcut, adică recreativ timpul lor liber (cotidian sau în vacanțe și concedii).

- asigurarea condițiilor și dezvoltarea interesului pentru urmărirea, tot în timpul liber, direct sau prin mass-media , a întrecerilor motrice de bună calitate sau a unor activități motrice desfășurate necompetitiv.

• **Funcția de emulație** face parte tot din categoria celor asociate pentru educația fizică. Aceasta funcție trebuie să se materializeze prin dezvoltarea spiritului competitiv care caracterizează în general ființa umană, a dorinței permanente de “depășire” și “autodepășire” dar numai în limitele regulamentare corecte și cu atitudine de fair-play. În acest sens se impune promovarea frecventă în educația fizică a întrecerii prin jocuri de mișcare sau jocuri sportive, ștafete, parcurhuri aplicative, concursuri, etc. Prin această modalitate se dezvoltă și creativitatea subiecților, dorința de a câștiga, de a obține victoria, de a se situa pe primele locuri, etc., aspecte deosebit de importante mai ales pentru elevi (Dragnea A., 2006).

• **Funcția educativă** este tot o funcție asociată a educației fizice dar este considerată că fiind mai complexă prin prisma influențelor asupra dezvoltării personalității umane în integritatea sa. Influența educației fizice este evidentă pe planul dezvoltării laturii “fizice” a personalității. În același timp, însă sunt influențe deosebite pe care le poate avea educația fizică, bine concepută și realizată asupra dezvoltării celorlalte laturi ale personalității umane: intelectuală, morală, estetică și tehnico-profesională.

• **Pe plan intelectual** se pot desprinde cel puțin următoarele două direcții evidente:

- însușirea de către subiecți a unor cunoștințe teoretice de bază din domeniul fiziologiei și igienei efortului fizic, biomecanicii de execuție a actelor și acțiunilor motrice, psihologiei activităților motrice, metodicii, etc.; toate aceste cunoștințe, transmise conform cerințelor principiului accesibilității, asigură fondul de bază pentru cunoașterea științifică a practicării exercițiilor fizice pentru conștientizarea acestora (Ghe. Cârstea, 2000).

- contribuție - în procesul direct de practicare a exercițiilor fizice la dezvoltarea unor trăsături și calități intelectuale foarte importante cum sunt: atenția, memoria, spiritul de observație, imaginația, rapiditatea gândirii, etc.

- *Pe plan moral* se poate realiza, de asemenea, o acționare eficientă prin toate activitățile de educație fizică. Accentul trebuie pus pe formarea unor deprinderi și obiceiuri de comportament corect în întreceri și competiții, în spiritul respectării adversarilor și partenerilor de întrecere, al acceptării deciziilor arbitrilor, a disciplinei în muncă.

• *Pe plan estetic*, prin exercițiile tehnice și tactice, situate uneori la nivelul de măiestrie, se contribuie cu eficiență la educarea gustului pentru frumos.

Practicarea exercițiilor fizice pe fond muzical, atât în lecțiile de educație fizică cât și în alte forme de organizare, sporește evident influențele educației fizice asupra unor calități și trăsături de ordin estetic (ritm, armonie, grație, etc.).

• *Pe plan tehnico-profesional*, contribuția educației fizice este de asemenea evidentă. În primul rând este expresiv aportul la creșterea indicilor unor calități motrice necesare exercițiului cu eficiență a profesiilor social-economice. De asemenea, același aport este vizibil și în sensul asigurării unor indici superiori de dezvoltare somato-funcțională și de capacitate cu temeinice deprinderi motrice de bază și utilitar-aplicative implicate în desfășurarea eficientă a majorității profesiilor. Deoarece educația fizică se desfășoară, prioritar, cu grupuri mici sau medii de subiecți, sunt posibilități și modalități clare de a se dezvolta unele trăsături și calități sau de a se forma deprinderi și obișnuințe necesare în exercitarea diferitelor profesii realizate tot în astfel de grupuri umane. Este vorba despre dezvoltarea responsabilității în îndeplinirea unor sarcini sau obiective, a respectului față de eforturile colegilor, a înțelegerii necesității unei ierarhizări a rolurilor în cadrul grupului, a formării unor deprinderi și priceperi organizatorice. Aceleași obiective se realizează și în sport, unde activitatea se desfășoară prioritar pe grupuri mici. (Dragnea A., 2006).

Bibliografie

Cârstea Ghe., 2000, *Teoria și metodică educației fizice și sportului*, Edit. AN-DA, București

Cârstea Ghe., 1993, *Programarea și planificarea în educație, fizică și sportivă școlară*, Edit. Universul, București

Dragnea A., 2006, *Teorie și didactică*, Edit. FEST, București 2006

Dragu A., 2003, *Psihologia Activității Sportive*, Edit. Didactică și Pedagogică R.A., București

Dumitru, M., 2001, *Teoria Educației Fizice – Fundamente Teoretice de Bază*, Edit. University Press, Constanța

Dumitru, M., 2003, *Educația fizică și metodică predării*, Edit. Ex. Ponto, Constanța

<https://sites.google.com/site/efs4ph/informatii>

REȚELELE DE SOCIALIZARE: UN SPAȚIU-RESURSA PENTRU DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN MEDIUL ONLINE

prof. Popa Diana-Mihaela
Liceul Teoretic „E. Racoviță” Techirghiol

Virusul SARSCOV-2, apărut în Wuhan, China, a supus lumea unei probleme de sănătate publică globală prin ritmul rapid de transmitere în Europa și America. Organizația Mondială a Sănătății a declarat data de 11 martie 2020 - debut al pandemiei de COVID-19, iar guvernele statelor afectate au adoptat măsuri restrictive precum practicile de distanțare socială, carantina,

restricțiile de călătorie și trecerea educației din mediul fizic în cel online. P. Guzel, K. Vildiz, M. Esentaș și D. Zerengolk (2020) afirmă că, deși dispozițiile de rămânere la domiciliu sunt necesare pentru siguranța populației, există, totuși, consecințe negative în ceea ce privește diminuarea activității fizice. Oamenii au tendința să dezvolte conduite sedentare permanente, manifestate prin păstrarea poziției corporale orizontale pe durata zilei, angajarea în jocuri online și privitul la televizor pe perioade lungi, fără pauze. Firește, de aici decurg: (1) probleme fiziologice precum creșterea greutății corporale, tulburări cardiace, insomnii, (2) probleme psihice precum stările de anxietate, stres și tulburările de dispoziție și (3) dificultăți în sfera socializării.

Suspendarea cursurilor fizice, în marea lor majoritate, și trecerea în sistem hibrid, sau chiar exclusiv online face ca profesorii și elevii să resimtă o pierdere a contactului interuman. Mai mult, faptul că toate activitățile extracurriculare care asigurau starea de bine, un nivel optim al motivației intrinseci și implicarea elevilor în activitățile educative și autoeducative au fost stopate duce la o afectare severă a stării psiho-emoționale a elevilor. Înainte de pandemie, colaborarea copiilor în cadrul activităților informale de tipul instituțiilor after-school, cluburilor sportive, consiliilor clasei, revistelor școlare, muzicii, artei, teatrului, îmbunătățea încrederea și stima de sine și oferea posibilități optime de socializare. T.K. Ng (2021) observă că există similitudini între activitățile extracurriculare anterioare pandemiei și activitățile de socializare online:

Tabel 1. Activități extracurriculare vs. site-uri de socializare online
(Adaptare după Ng, 2021)

Activități extracurriculare	Site-uri de socializare
<ul style="list-style-type: none"> • Stabilesc rețele de suport între elevi și profesori într-un mediu organizat; 	<ul style="list-style-type: none"> • Facilitează socializarea și colaborarea;
<ul style="list-style-type: none"> • Prin desfășurarea unor acțiuni interesante și agreabile, dinamizează implicarea elevilor în viața școlară și ameliorează motivația intrinsecă; 	<ul style="list-style-type: none"> • Încurajează învățarea autodirecționată și respectă libera alegere în procesul educațional;
<ul style="list-style-type: none"> • Contribuie la starea de bine a elevilor și satisfac nevoia de apartenență la o comunitate educațională. 	<ul style="list-style-type: none"> • Satisfac nevoia de apartenență la o comunitate și creează o identitate digitală.

Pentru a păstra aceste beneficii aduse de activitățile extracurriculare anterioare pandemiei în situația actuală, pedagogii (Ellison, Steinfeld & Lampe, 2007; Hazari, North & Moreland, 2009; Ng, 2021) recomandă utilizarea rețelelor de socializare online și a tehnologiilor digitale moderne. Așadar, prin intermediul unui set de trăsături specifice, rețelele de socializare online:

1. facilitează sprijinul și colaborarea dintre profesori și elevi, păstrându-i într-o formă de conexiune permanentă. Paginile web de socializare oferă oportunități de distribuire a unor articole, imagini și filmulețe audio-video, iar aceste conținuturi (e-content) favorizează comunicarea și cooperarea. De asemenea, pe aceste platforme pot fi înființate grupuri de exprimare estetică. Produsele elevilor sunt încărcate pe site și, ulterior, evaluate de către ceilalți sub forma unui feedback prompt și suportiv. Păstrarea conexiunii, angajarea cursanților în creații estetice și asigurarea oportunităților de exprimare a propriilor puncte de vedere contribuie la menținerea stării de bine a tuturor celor implicați în actul educațional.

2. încurajează învățarea auto-direcționată și libera alegere în procesul educațional. Profesorii trebuie să invite elevii cu interese comune (care urmăresc filmulețe sau tururi virtuale pe aceeași temă, participă la aceleași jocuri etc.) să-și formeze un grup, o comunitate de învățare online ca formă de descentralizare a managementului învățării.

3. satisfac nevoia apartenenței la o comunitate și creează o identitate digitală. Elaborarea propriilor profiluri presupune adesea asocierea cu un domeniu extracurricular

specific (sportiv, muzical, informatic sau de voluntariat) în care ei consideră că excelează. O astfel de conectare a propriei identități la o comunitate contribuie la creșterea încrederii în propria persoană (Greenhow, 2011). T.K. Ng (2021) afirmă că implementarea unor activități extrașcolare online pe o platformă de socializare trebuie să se desfășoare etapizat:

Tabel 2. Strategie de implementare a unor activități extracurriculare online pe o platformă de socializare
(Adaptare după Ng, 2021)

Stadii	Probleme/Necesități	Acțiuni
1	<ul style="list-style-type: none"> • Distanțare socială, presiune academică, anxietate; 	<ul style="list-style-type: none"> • Profesorii integrează elevii într-o comunitate online în cadrul căreia se urmăresc filmulețe, se poartă discuții și dezbateri pe forumuri, se organizează jocuri etc.;
2	<ul style="list-style-type: none"> • Pasivitate, inactivitate; 	<ul style="list-style-type: none"> • Profesorii pregătesc jocuri atractive pe bază de întrebări care să promoveze participarea activă și exprimarea propriilor opinii;
3	<ul style="list-style-type: none"> • Facilitarea interacțiunilor față în față. 	<ul style="list-style-type: none"> • Profesorii încurajează cei mai activi cursanți să participe la conferințe web pentru a aprofunda discuțiile pe baza resurselor puse la dispoziție online.

Așadar, sub îndrumarea judicioasă a profesorului, platformele de socializare constituie spații-resursă pentru desfășurarea activităților extracurriculare în mediul online. Această abordare păstrează actorii educaționali conectați, ameliorează motivația intrinsecă și asigură starea de bine a participanților.

Este adevărat că, în mediul online, elevii și-au desfășurat, la început, activitatea cu entuziasmul specific unui copil care a primit o jucărie nouă, însă, în foarte scurt timp, unii dintre aceștia și-au pierdut interesul pentru învățare, închizându-și camerele și microfoanele și profitând de toate limitele pe care acest mediu de comunicare le are. Era evident că, pentru a avea succes, activitățile școlare online, în perioada pandemiei, trebuiau să stimuleze motivația elevilor pentru învățare și să vizeze acele categorii de activități care coincid cu interesele elevilor.

Pentru a atinge, deci, obiectivele activităților educaționale online, în cadrul L. T. „E. Racoviță” Techirghiol, am considerat necesară, inițial, aplicarea unui chestionar în scopul strângerii de informații despre interesele și pasiunile elevilor. În urma aplicării acestuia, am înțeles că elevii sunt pasionați, în principal, de tot ce înseamnă gadget-uri, aplicații și promovare online, de rețelele de socializare, de realizarea de filmulețe cu ajutorul aplicațiilor oferite de telefoanele mobile. În prezent, aproape toți elevii doresc să-și promoveze propria imagine în mediul online, să se simtă ca niște vedete pe scenă, să fie apreciați. Totodată, elevii se simt mai în siguranță lucrând în echipe, nu individual. În acest mod, presiunea evaluării se diminuează, iar copiii simt doar bucuria participării la o activitate interesantă, conformă cu interesul lor.

Astfel, elevii L. T. „E. Racoviță” Techirghiol s-au regăsit, colaborând cu plăcere, în activități online de fixare a noțiunilor de lexic, morfologie și sintaxa frazei prin joc (jocul didacticomologat M.E.N. „Poveste de Paște”), prin care au avut ocazia să primească diferite provocări, la care să răspundă sau pe care să le paseze echipei adverse, în cadrul CDS „În lumea textului narativ” sau în altele activități precum „Află că te apreciez!”, care a vizat realizarea de filmulețe de prezentare originale, cu telefonul mobil. Pentru aceasta, a trebuit ca elevii să descrie, în versuri, proză sau sub forma unei ghicitori, o persoană pe care o apreciază, din diferite motive, urmând ca restul colegilor să ghicească despre cine este vorba și să voteze filmulețul preferat, în baza unei scurte argumentări. Tot folosind resursele mediului online, elevii au avut ocazia să fie, individual sau în perechi, profesori pentru o zi, putând alege un conținut pe care să-l predea

colegilor și să propună pentru ceilalți activități creative în cadrul cărora să poată interrelaționa. La fel de viu a fost entuziasmul folosirii rețelelor de socializare în scop productiv, și atunci când copiii s-au grupat în echipe alese chiar de ei, pentru a fi scriitori, scenariști, redactori și actori în propria scenetă, pornind de la teme de actualitate propuse, precum educația, bullying-ul, categoriile defavorizate și accesul lor la educație, școala online, hobby-urile etc.

Bibliografie:

1. Ellison, N.B., Steinfield, C. & Lampe, C. (2007) The Benefits of Facebook “Friends:” Social Capital and College Students’ Use of Online Social Network Sites, în *Journal of Computer Mediated Communication*, 12(4), 1143-1168.
2. Greenhow, C. (2011) Youth, learning, and social media, în *Journal of Educational Computing Research*, 45(2), 139-146.
3. Guzel, P., Vildiz, K., Esentaş, M. & Zerengolk, D. (2020) “Know-How” to Spend Time in Home Isolation during COVID-19; Restrictions and Recreational Activities, în *International Journal of Psychology and Educational Studies*, 7(2), 122-131.
4. Hazari, S., North, A. & Moreland, D. (2009) Investigating pedagogical value of wiki technology, în *Journal of Information Systems Education*, 20(2), 8.
5. Ng, T.K. (2020) New Interpretation of Extracurricular Activities via Social Networking Sites: A Case Study of Artificial Intelligence Learning at a Secondary School in Hong Kong, în *Journal of Education and Training Studies*, 9(1), 49-60.

STRESUL ȘI GESTIONAREA STRESULUI

*Prof. Protopopescu Gabriela Cristina
Liceul Teoretic "Emil Racoviță"*

Stresul reprezintă o reacție la presiunile de zi cu zi, care apar atât din exterior cât și din interior. Stresul este răspunsul organismului la o anumită situație. Dr. Hans Selye a scris: “Stresul este încercarea minții și corpului nostru de a se adapta la o situație în schimbare printr-un răspuns care implică sistemul nervos, sistemul circulator, sistemul imunitar și multe alte organe”.

Stimulii care reprezintă cauza instalării stresului se numesc stresori. Reacția la stres diferă de la o persoană la alta. Unii reacționează puternic la un nivel redus de stres, alții pot combate evenimentele stresante mult mai ușor.

Surse de stres / potențiali factori stresori: starea de boală, pierderea locului de muncă, situația financiară precară, familia (ex. decesul unui părinte), școala (probleme de comunicare), prietenii (conflicte, lipsa acestora), propria persoană (nemulțumire, neîncredere în sine).

Derularea stresului cuprinde șase faze:

- orientarea;

- reacția de alarmă (creierul discerne rapid dacă este vorba de un semnal care pune viața în pericol);
- adaptarea (luptă sau fugi);
- odihna (Odihna este un proces vital. Fă din odihnă o prioritate!);
- suprasolicitarea (creierul este atacat continuu de stresorii care anunță periclitarea vieții sau nu sunt obținute rezultatele adaptării);
- extenuarea deplină (la suprasolicitare prelungită, individul își folosește rezervele de energie, suprasolicitându-și sistemul imunitar).

Există trei *forme de stres*:

- *eustres* (stresul constructiv) – ne motivează să obținem performanțe;
- *distres* (distructiv, negativ) – starea numită “luptă sau fugi”;
- *hiperstres* (starea de stres continuu) – afectează relațiile, sănătatea, performanțele la locul de muncă; duce la epuizare.

Literatura de specialitate scoate în evidență faptul: dacă inițial stresul duce la creșterea performanței, acest lucru rămâne valabil până la un anumit moment. Dacă momentul este depășit scade performanța.

Fiecare om are resurse limitate de energie. El trebuie să își permită pauze la intervale regulate de timp; încărcându-și bateriile va da randament.

Când dorim să reducem stresul cât mai mult, trebuie să identificăm potențialele surse de stres, să ne asigurăm că acordăm timp suficient relaxării și că putem recurge la strategiile de adaptare adecvate pentru a face față oricărei situații stresante!

Efectele stresului asupra organismului uman.

Scăderea imunității se datorează expunerii îndelungate la stres. Stresul de durată provoacă îmbolnăviri ale organismului. Cercetările au arătat că persoanele care nu sunt supuse la stres trăiesc mai mult decât cele care sunt sub presiune.

Pe termen scurt, stresul și presiunea pot fi pozitive dacă sunt legate de un obiectiv ce poate fi atins; ne motivează deseori să ducem la îndeplinire anumite lucruri care ni se par imposibile.

Pe termen lung, stresul repetat duce la boli fizice (hipertensiune, boli cardiovasculare) și stări psihologice, precum: dificultăți de concentrare, demotivare, renunțare, tulburări de somn, lipsa de energie, sindromul burnout (epuizarea profesională) etc.

Când simțim că stresul crește, trebuie să utilizăm un plan prestabilit cu care să contracțăm efectele înainte ca acestea să ne copleșească. Să nu lăsăm stresul să ne doboare, să ameliorăm problema care ne presează pentru a reveni la o viață normală, productivă!

Putem face față stresului aplicând: autodisciplină, grija față de sine, relaxarea, exercițiile fizice, căutarea ajutorului celorlalți semeni. “Când suntem apreciați, când ne simțim în largul nostru, când ne place ceea ce facem, când suntem în relații bune cu ceilalți nu mai simțim stresul”.

Diferența dintre stres și epuizare totală:

Stres	Epuizare totală
Supraimplicare	Indiferență
Emoții exagerate	Plictiseală
Lipsă de energie	Pierderea motivației
Anxietate	Detășare
Sănătate precară	Sentimentul că viața nu merită să fie trăită

“Lumânarea mea arde la ambele capete. Nu o să țină întreaga noapte.” (Edna St. Vincent Millay)

La locul de muncă, epuizarea totală este un pericol cu care se confruntă oamenii copleșiți de cerințele muncii lor (*de exemplu*, încercarea respectării unor termene-limită). Dacă vă simțiți prea epuizați, productivitatea va scădea.

Printre factorii stresori cu care se confruntă profesorul, se numără:

- încărcătura birocratică căreia trebuie să-i facă față (*de exemplu*, realizarea de documente elaborate și consistente) și care generează nervozitate;

- problemele privind gestionarea eficientă a lecției;
- gestionarea problemelor cu elevii dificili etc.

Când elevul sau profesorul ajunge în stadiul care pune în pericol sănătatea, trebuie să-și adreseze întrebarea: “*Ce încercă epuizarea să ne învețe?* – Holden (2008)”.

Conform lui Holden, profesorul trebuie să se concentreze asupra anumitor *indicatori* pentru a interveni în ameliorarea lor:

- *viziunea și valorile* (elevul trebuie ajutat să se reîncarce cu energie, să învețe să se bucure de viață);
- *graba* (trebuie să învețe cum să-și gestioneze timpul și efortul personal);
- *absenteismul* (trebuie să învețe să trăiască “în prezent”);
- *nemulțumirile* (iertarea este un mecanism eficient care focalizează pe prezent);
- *independența disfuncțională* (profesorul trebuie să câștige încrederea elevilor pentru ca aceștia să-i solicite ajutorul când nu se descurcă singuri; această solicitare nu trebuie să devină un obicei!).

Epuizarea totală (*burnout*) poate fi cauza / rezultatul unui stres neîncetat, individul își pierde energia, entuziasmul, motivația. O atitudine realistă poate fi conștientizarea nivelului de stres, al volumului de muncă exagerat și luarea măsurilor de prevenție, precum: clarificarea așteptărilor, schimbarea pentru obținerea unei perspective, responsabilități diferite, folosirea timpului liber pentru încărcarea bateriilor.

Se urmărește reducerea la minimum a riscului transformării stresului în epuizarea totală prin creșterea nivelului de energie și entuziasm.

Câteva sfaturi pentru evitarea burnout-ului:

- rezervă-ți timp de reflecție;
- învață să spui “NU”;
- nu prelua mai multe sarcini decât poți efectua;
- încetinește ritmul, nu te grăbi;
- încearcă să faci schimbări pozitive, nu aștepta să-ți afecteze munca;
- adoptă un stil de viață sănătos;
- manifestă interes față de ceilalți.

Reducerea stresului se poate realiza prin schimbarea obiceiurilor, gestionând eficient timpul, abilitățile de organizare a activităților și atitudinea.

Bibliografie:

- Schroder, Jorg-Peter, Blank, Reiner, 2011, Managementul stresului: recunoașterea și combaterea eficientă a situațiilor stresante, Editura ALL, București.
- Carnegie, Dale, 2018, Cum să învingi grijile și stresul, Editura Litera, București.
- Carnegie, Dale, 2020, Viața este scurtă, trăiește-o din plin!, Editura Litera, București.
- Fengler, Jorg, 2016, Burnout: strategii pentru prevenirea epizării profesionale, Editura TREI, București
- Pânișoară, Ion-Ovidiu, 2017, Ghidul profesorului, Editura Polirom, Iași
- Băban, Adriana, 2009, Consiliere educațională, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, Editura ASCR, Cluj-Napoca
- Boisgrollier, Nathalie, 2017, Fericiți la școală. Totul începe acasă. Ghid practic pentru părinți, Editura Niculescu, București.
- <https://www.reginamaria.ro/articole-medicale/10-factori-de-stres-frecventi-solutii-practice>
-
- <https://manuale.litera.ro/manuale/educatiesociala5-1.pdf> pg.13

NEVOIA DE IUBIRE ȘI VIOLENȚA ÎN RÂNDUL ȘCOLARILOR

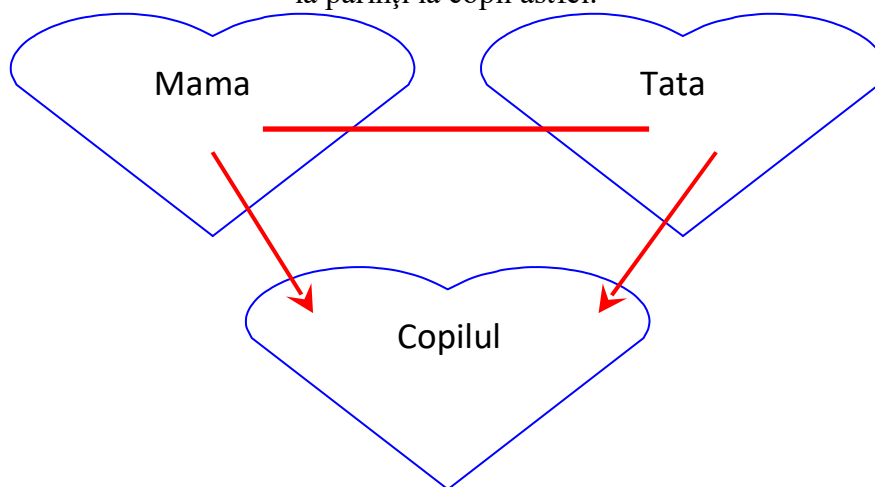
*Profesor Religie ortodoxa Marieta Grosu
Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirghiol*

Nevoia de iubire este un sentiment bun, un dar dumnezeiesc care se manifestă în nevoia de a iubi și de a fi iubit, cu care se naște fiecare om.

Copiii lipsiți de iubire, cei cărora această nevoie fundamentală de dragoste nu le este satisfăcută, pot rămâne marcați pe viață.

Nu poți pur și simplu să îi spui unui copil „te iubesc“, în timp ce treci nepăsător pe lângă el. Trebuie să-i demonstrezi dragostea ta prin toate mijloacele non-verbale de care dispune ființa umană și pe care copilul le înțelege instinctiv.

Într-o familie normală, armonioasă, iubirea se transmite din generație în generație, revărsându-se de la părinți la copii astfel:

Este foarte important de știut faptul că, confortul material oferit copiilor nu ține loc de iubire și nu umple golul lăsat de neprimirea afecțiunii, iubirii.

De-a lungul experiențelor didactice, ca profesor de religie, la o ora în care am discutat despre datoriile părinților față de copii și ale copiilor față de părinți și am îndemnat elevii să realizeze o scurtă compunere pe această temă, la o clasă de a VII-a eleva G.M. a izbucnit furtunos în plâns, spunând că ea nu rezolvă sarcina de lucru, deoarece mama ei era plecată în Italia să muncească pentru a-și întreține cei trei copii minori și deși îi trimitea bani să își cumpere ce dorea ea, ar fi preferat „să manânce din gunoi” însă să vină mama ei înapoi acasă.

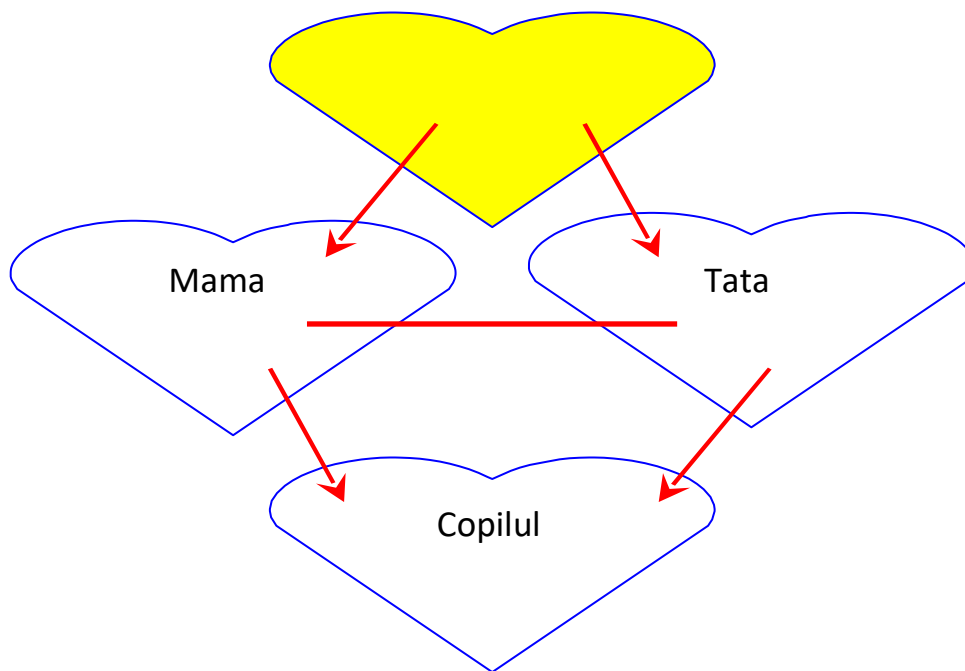
Această fată era cunoscută în școală nu ca fiind sensibilă și delicată, ci mai degrabă bătaioasă, puternică, chiar „băiețoasă” .

Imaginea aceasta era doar un scut creat de ea, în fața durerii sufletești, a furiei din cauza lipsei iubirii și prezenței - din partea mamei ei.

Iubirea noastră nu este fără greşală, a lui Dumnezeu este perfectă. Iubirea noastră are limite, a Lui e nemărginită. În cazul nostru, iubirea depinde de răspunsul pe care-l primim, El face tot ce e mai bine pentru noi, indiferent dacă Îi răsplătim sau nu iubirea.

Noi înşine nu ne putem face fericiţi unul pe celălalt, El poate. El este sursa primordială de hrană sufletească. Cea mai fericită situaţie este aceea în care părinţii primesc dragostea Lui cu sufletul deschis şi având rezervoarele pline, o revarsă asupra copilului .

DUMNEZEU

În cazul în care ambii părinţi, sau unul dintre ei:

- suferă de un dezechilibru psihic;
- sunt ocupaţi, frustraţi, au o perspectivă nerealistă asupra vieţii;
- sunt dependenţi de alcool, substanţe chimice, muncă; plini de furie, obsedaţi de lucruri faţă de care persoanele sănătoase manifestă un interes normal.
- sunt imaturi, mai ales părinţi care se bazează pe copiii lor pentru subzistenţă, sprijin afectiv, sfaturi, ajutor;
- au o imagine de sine deformată sau slab dezvoltată;
- îşi jignesc, umilesc, desconsideră copiii, le aplică corecţii prin violenţă fizică, ori sunt extrem de rigizi şi severi în comportament şi atitudine;
- nu au o legătură corectă cu Dumnezeu, unul sau ambii pot fi ateii sau agnostici, sau pur şi simplu neînduplecaţi în a-i sili pe copiii lor să urmeze exact acelaşi drum ca şi ei;
- divorţează, se despart, se ceartă violent, au sentimente negative unul faţă de celălalt sau faţă de căsătorie în general, părinţi care nu se înţeleg, dar rămân cu toate acestea împreună „de dragul copiilor;”
- în familie nu există comunicare şi de înţelegere reciprocă.

Aceşti factori vor duce la traume emoţionale copiilor, nu se va dezvolta corespunzător imaginea identităţii personale, imaginea sinelui va fi grav diminuată, înăbuşită, aproape eliminată de personalitatea şi problemele părinţilor pot dezvolta în copii lor, în timp, unele impulsuri de necontrolat, consum de alcool, droguri, manifestări de agresiuni fizice şi verbale, tulburări de nutriţie, dependenţe sexuale, etc.

În aceste situaţii copiii se vor strădui mereu să-şi umple golul afectiv. Vor simţi că ceva lipseşte înăuntrul lor - acel ceva este iubirea, respectiv bucuria şi mulţumirea de sine.

Din nevoile afective neîmplinite se naște și anxietatea, mânia, ura, furia asupra propriei persoane, sau manifestată asupra celor din jur: frați, colegi de școală, care trebuie identificată și consumată într-un mod corespunzător, fără a leza pe cineva.

Furia este un mecanism natural, sănătos, dat de Dumnezeu pentru a face față suferinței și pierderilor.

Sfântul Apostol Pavel a spus efesenilor: „Mâniați-vă și nu păcătuți. Să n-apună soarele peste mânia voastră.” Ceea ce voia el să spună era: „Conștientizați furia pe care o simțiți, înainte ca ea să se transforme în păcat”.

Există dovezi foarte clare că mânia profund îngropată și reprimată, suprimă sistemul imunitar al organismului și ajunge să constituie o toxină pentru trup și suflet.

De cele mai multe ori copiii/elevii, care au o imagine de sine negativă se așteaptă adesea să eșueze deoarece cred despre ei înșiși că sunt niște ratați. Când se gândesc la viitor, ei văd dezamăgiri, înfrângeri. Ei nu se pot iubi pe ei, deci nu îi pot iubi nici pe colegii/semeni lor.

Dacă realitatea le dă dreptate, dacă într-adevăr suferă o înfrângere, frustrarea îi determină să aibă un și mai scăzut respect de sine și astfel ajung să aiba manifestări negative față de colegii lor, față de cei mai sensibili în fața lor, vulnerabili, pe care să-i facă „ținta”, nemulțumirilor lor personale, prin bullying.

Ca profesori este bine să conștientizăm aceste aspecte, să le sesizăm părinților și să avem mai multă dragoste, răbdare și înțelegere față de acești elevi care „suferă”, de ne iubire corespunzătoare nevoilor lor.

Apropierea de Dumnezeu ajuta la readucerea stării de echilibru, prin încrederea că El este alături de cei în suferință, ca susține și iubește necondiționat pe oricine Îi cere ajutorul și-i ofera „undă”, cu care cel lipsit să își poată procura cele necesare.

Prin harul Său, celui ce-i cere ajutorul, îi trimite iubire în inima lipsită de aceasta și mângâie dând bucurie și putere celui suferind. Și doctorii cu tratamentele lor, tot de Dumnezeu sunt luminați să lucreze în slujba celui care din lipsa iubirii, s-a îmbolnavit.

Doctorul trateaza - Dumnezeu vindecă
Dumnezeu este IUBIRE.

BIBLIOGRAFIE

- 1 Biblia sau Sfanta Scriptura, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 2001.
- 2 <https://www.helpguide.org/articles/ptsd-trauma/coping-with-emotional-and-psychological-trauma.htm>
- 3 Harriet Hill, Margaret Hill, Vindecarea traumei, București, Ed.Societății Biblice Interconfesionale din România, 2016
- 4 Jean-Claude Larchet, Terapeutica bolilor spirituale, *Traducere din limba franceza de Marinela Bojin, București*, Editura Sofia, 2001
- 5 <https://www.haicunoi.com/dragostea-podoaba-cea-mai-frumoasa-cu-care-dumnezeu-invesmanteaza-omul/>

**EXPERIENȚA PARTICIPĂRII LA CURSUL EDUKARJALA-
”HOW WE AVOID SCHOOL DROP-OUT, THE WAY OF FINLAND”**
Mândria de a fi cadre didactice și a putea împărtăși lumii despre școala viitorului

*prof. Spătaru Elena
Liceul Teoretic ”Emil Racoviță”*

În perioada 09-16 iulie a.c, școala noastră a fost beneficiarul unei mobilități în Finlanda, localitatea Joensuu, obiectivul fiind participarea la cursul ”How we avoid drop-out- the way of Finland”, organizat de EduKarjala, prin mijlocirea domnului director Esa Raty. Școala noastră a fost reprezentată de către conducerea formată din director prof. Niculescu Viorica și director adjunct prof. Văleanu Ingrid, coordonatorul proiectului prof. Spătaru Elena și participanții la mobilitate: prof. Isleam Narcis, prof. Stan Irina, prof. Grigore Claudia-Nicoleta, prof. Neagu Mihaela, prof. Măciucă Ancuța, prof. Anton Luminița-Gigica. De asemenea, doamna inspector pentru managementul resurse umane, prof. drd. Pisaltu Mirela a fost prezentă, în calitate de inițiator al proiectului ”Răspunde ”Prezent” la școală!/ Say ”YES” to school!” identificat cu numărul 2020-1-RO01-KA101-079274.

Dat fiind contextul actual generat de pandemia Co-vid 19, șansa noastră de a valorifica acest proiect a fost cu atât mai mare (dată fiind incertitudinea situației generate de restricții) iar bucuria noastră de a ne afla în această situație privilegiată, pe măsură.

Pregătirea mobilității a implicat organizarea deplasării (contactarea furnizorului de curs, comunicarea regulată cu acesta pentru realizarea documentației necesare derulării și validării mobilității- încheierea contractelor tripartite și a contractului de calitate, achiziționarea biletelor de avion și de tren, testarea participanților și obținerea certificatelor de sănătate necesare intrării pe teritoriu Finlandez, încheierea de asigurări medicale necesare deplasării), derularea pregătirii culturale pedagogice de către doamna invitat lector Violeta Bașa, îndeplinirea formalităților pentru validarea mobilității de către Inspectoratul Școlar Județean Constanța, depunerea dosarului în termenul stabilit de către procedura de mobilități și obținerea acordului Consiliului de administrație al ISJ Constanța, introducerea datelor pe platforma mobility Tool, întocmirea certificatelor Europass și pregătirea acestora pentru semnarea de către furnizorul de curs, la sosirea în Finlanda, realizarea de cadouri personalizate, familiarizarea cu agenda cursului și realizarea de chestionare de satisfacție pentru începutul și sfârșitul fiecărei zi de curs.

Cursul a fost organizat de EduKarjala, o instituție cu renume în Finlanda dar și în mediul Erasmus, aceasta bucurându-se de o foarte mare popularitate în rândul beneficiarilor de proiecte Erasmus+ tip K1 (training courses- formarea adulților). Obiectivul cursului a fost în strânsă corelație cu nevoile școlii, printre care formarea de competențe cadrelor didactice în vederea prevenirii abandonului școlar, formarea de competențe de lucru în echipă și de exprimare în limba engleză. Agenda pe zile a cursului a oferit o paletă diversă și generoasă de activități bazate de abordarea experiențială, care a deschis apetitul participanților și pentru alte cursuri Erasmus+.

Prima zi a cursului ne-a oferit un bun-venit călduros, atât la propriu și la figurat, în localitate înregistrându-se temperaturi de 37 de grade Celsius, lucru nemaîntâlnit în țara de la Pol. Turul școlii, oferit de către domnul director Esa Raty, ne-a surprins prin dimensiunea și calitatea spațiilor de învățare și a sălilor de clasă finlandeze, acesta având ca scop punerea în temă cu sistemul de învățământ finlandez, educația specială și rezultatele obținute la testele PISA. Deliciul zilei a fost turul orașului, care ne-a surprins prin curățenie, simetrie și atmosfera relaxantă de pe faleza brăzdată de biciclete și studenți entuziaști, preocupați de manifestarea personalității în feluri cât mai originale.

Timiditatea finlandezilor este cu siguranță echilibrată de aspectul lor non-conformist, o plăcere pentru ochiul vizitatorului, în căutare de nou.

În continuare, a 2-a zi de curs a fost cu atât mai frumoasă cu cât am putut de această dată să fim noi cei care ne-am prezentat țara, orașul, comunitatea locală și școala. Mândria de a fi român a fost cu atât mai mare cu cât reprezentarea pe naționalități a fost majoritar română, iar în virtutea acesteia ne-am putut forma prietenii, sudate într-o oră, cu prilejul serii românești organizate de gazda noastră, domnul Esa Raty. Ce-a de-a 3-a zi a fost cea în care am fost conduși la o școală specială, unde curățenia și măsurile de siguranță ne-au pus pe gânduri, făcându-ne să tânjim după o atmosferă similară și în școala specială românească. A 4-a zi ne-a făcut să ne destindem și mai mult, 4 liceeni finlandezi imigranți delectându-ne cu o engleză perfectă și cu activități interactive care ne-au suscitat entuziasmul și interesul pentru limba finlandeză.

Ziua a 5-a ne-a purtat tocmai pe vârful muntelui Koli, la o altitudine de 347m, unde am purtat cu mândrie tricolorul și am surprins magicul peisaj Finlandez, în care albastrul lacurilor și verdele crud al pădurilor coexistă la tot pasul. Această drumeție a fost preambulul ultimei zile de curs, marcată prin acordarea certificatelor și evaluarea prin activități interactive, care au avut ca scop fixarea cunoștințelor despre Joensuu, EduKarjala și cultura finlandeză. De asemenea, am fost invitați la un efort de imaginație prin care ne plasăm la 10 ani distanță, în viitor, ocazie cu care ne-am putut exprima temerile și speranțele legate de educație și lumea mondială, cu pretextul realizării de titluri de ziar. Această activitate ne-a bucurat și ne-a adus alături prin năzuințe comune și prognoze, unele mai optimiste, iar altele mai puțin, dovadă a conectării la realitățile prezentului și a spațiului comun în care coexistăm.

Experiența pe care am trait-o în Finlanda a adus plus valoare membrilor delegației noastre și în viitor și școlii noastre, prin ideile pe care le vom implementa, atât la nivel de ethos al instituției cât și al infrastructurii. Căldura finlandeză s-a materializat în disponibilitatea formatorilor și a familiei domnului Esa Raty care ne-au stat la dispoziție, solicitările noastre fiind aproape întotdeauna primite cu răspuns afirmativ- o lecție de curtoazie și totodată dovadă a stării de bine finlandeze, cu care sperăm să rămânem mult timp de la revenire și pe care ne dorim să o transmitem elevilor și colegilor noștri, după cum și motto-ul EduKarjala ne îndeamnă: ”Smile with us!” ☺

Aducem mulțumiri speciale formatorilor: dl. Seppo Myllyoja, dl. Jarkko Riikonen, dna. Minna Eskelinen, dl. Mikko Varis, dna. Linnea Breiling, dna. Maria Pikkariainen, dl. Esa Raty și familiei dumnealui, cei care ne-au îndrumat prin peripețiile noastre și ne-au introdus în cultura finlandeză.

GÂNDURI LA ...RĂSCRUCE DE DRUMURI ȘI TIMPURI

*Prof.inv.prim. Lupescu Maria
Liceul Teoretic "Emil Racoviță"*

2016 ...2021...! Ce repede s-au scurs anii! Cu mari emoții mi-am luat "la revedere" de la această generație de elevi și aștept cu nerăbdare să-mi cunosc viitoarea promoție.

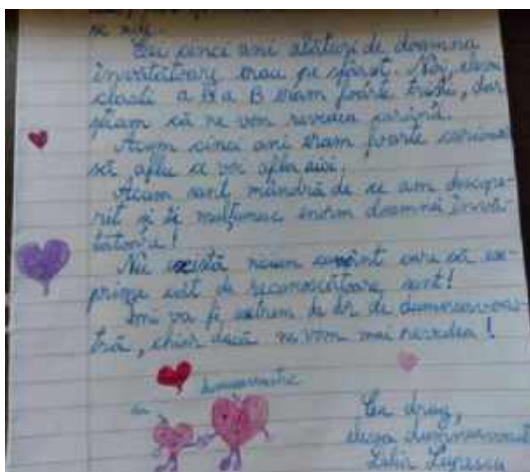
Despărțirea de copii este un moment dificil, un moment al unui bilanț rostit sau gândit, firesc, dar aproape dureros. Cu câtă bucurie i-am primit în prima lor zi de școală! Cât entuziasm și energie am folosit în tot ceea ce am realizat în acești cinci ani! Câte speranțe am avut cu toții! Ce greu a fost drumul de la primele elemente grafice, pe care le trasau timid pe hârtie, cu mânuțe mici și transpirate până la "independența" de învățare de la sfârșitul clasei a patra! Și totuși, câte mai erau de făcut...!

Cred că cei mai mulți dascăli încearcă sentimente minunate la încheierea unui ciclu de învățământ, păstrează amintirile frumoase, încercând să uite dificultățile sau dezamăgirile inerente și merg mai departe.

Am fost binecuvântată să călăuzesc în "lumea școlii" nouă generații și am făcut acest lucru cu mare devotament. Mă bucur enorm când constat că eforturile mele și dăruirea nu au fost în zadar. Am încercat să le insuflu, tuturor, valori în care cred și eu hărnicie, perseverență, prietenie, empatie, toleranță, reziliență...

Ei, copiii, mi-au oferit imensa energie de care aveam nevoie pentru a merge mai departe. Rememorez, cu drag, îmbrățișările, desenele, micile surprize... pe care mi le-au pregătit, momentele în care zâmbetul le lumina fața, când "înțelegeau" ceva, dar și momentele de confuzie pe care ochii lor strălucitori le trădau și care mă determinau să revizuiesc...ceva.

Iată câteva "dovezi" sincere care, mă determină să afirm hotărât că am ales să am cea mai frumoasă profesie-misiune!

ele prin limbaj. În acest sens, două informații bilingve (în ambele limbi) pentru a determina gradul de calificare este extrem de important. Acest grad de cunoștințe și competențe este extrem de important pentru capacitatea de a comunica prin limbă, valori culturale, și în cazul în care este o chestiune separată.

Bilingvismul în diferite comunități sau la nivel individual, poate avea loc sub o varietate de condiții. Într-o comunitate cu o majoritate de bilingvi văzuți că membrii ai comunității minoritare ce trăiesc cu ei este naturală. Un exemplu în cazul bilingvismului pot fi turcii care trăiesc în România; în toate aspectele legate de trai că o minoritate astăzi.

În acest studiu au fost investigați turcii din România ca exemplu al domeniului bilingvismului. În România nu au fost încă explorate problemele de bilingvism al turcilor minoritari acest lucru a fost eficient în alegerea noastră a acestui subiect.

Scopul acestei teze, bilingvismul asupra turcilor din România în cadrul conceptului de cunoștințe și competențe în limba română și turcă. Pentru a determina starea învățământului turc și român; În cazul competențelor în limba maternă pentru a putea identifica orice deficiențe găsite și anumite sugestii pentru a depăși această deficiență.

Acest studiu constă din introducere și trei părți principale. Subiectul cercetării (în introducere), domeniul de aplicare, limitele, justificarea și metodele folosite în cercetare.

Prima secțiune, despre bilingvism reprezintă un ansamblu de teorii și concepte. Prin urmare, aceasta reprezintă o secțiune de "Introducere" pe acest subiect.

Problemele Bilingvismul și pe baza modelelor, turcilor din România exemple de domenii în această teză, în a doua parte au fost descrise în general în a doua parte. În această secțiune, alături de utilizarea studiilor existente, publicații și informații voi împărtăși și propria mea experiență pe această temă.

Parte finală a studiului conține propuneri făcute pentru soluționarea și eliminarea deficiențelor și problemelor.

Anumiți cercetători definesc bilingvismul ca fiind capacitatea unei persoane de a comunica în mod egal în două limbi diferite, în timp ce pentru alții bilingvismul este capacitatea de a comunica în două limbi diferite, cu performanțe mai bune într-una dintre cele două limbi.

În cadrul studiului facem referire la învățarea instituțională – cu aplicare la cea preșcolară care poate fi definită sub două aspecte: psihologic și pedagogic.

Din perspectivă psihologică, învățarea reprezintă orice nouă achiziție a subiectului învățării, dobândită prin asimilarea informațiilor, cerințelor și acțiunilor externe, achiziție care are drept efect o schimbare în conduita internă și externă a acestuia, o ameliorare sau perfecționare a ei. Pentru psihologie, în general, spune profesorul M. Zlate, „învățarea constituie una dintre problemele fundamentale”, dezvoltându-se astfel o psihologie a educației, ramură științifică care are drept obiect al preocupărilor, cercetărilor și interpretărilor sale tocmai învățarea, care duce la o îmbogățire a capacităților ființei. Această îmbogățire se poate referi la însușirea de informații, formarea de operații și moduri de acțiune, amplificarea unor caracteristici funcționale etc. care au efecte durabile, o valoare adaptativă crescută antrenând toată viața psihică a omului, fiind un factor central de formare și dezvoltare a acestuia.

Din perspectiva pedagogică, învățarea instituțională este definită ca activitate organizată, dirijată și instituționalizată, specifică tinerei generații, de însușire a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor prevăzute de programele școlare, a unor metode și procedee de învățare și cercetare,

de formare a unor operații, aptitudini, capacități, structuri afectiv-motivaționale și socio-morale. Învățarea școlară, ca proces, vizează obiective precise și implică proiectare, anticipare, dirijare, control și decizie. Specificul activităților educaționale desfășurate în grădiniță este determinant de o serie de factori dintre cei mai importanți, după părerea noastră, ar fi: idealul educațional, particularitățile de vârstă ale preșcolarului, caracteristicile limbajului. Prezentarea succintă a tuturor aspectelor învățării și clasificările din diverse perspective a tipurilor de învățare, cu accent pe cele care au relevanță pentru cele trei subperioade de dezvoltare care-i caracterizează pe copiii întâlniți în grădinițe, are menirea de a atrage atenția asupra tezaurului de cunoștințe existent în acest domeniu al cunoașterii umane, cunoștințe care ne permit nouă practicienilor să înțelegem și să adoptăm comportamente adecvate situațiilor cu care ne confruntăm în sala de clasă zilnic.

Iată câteva întrebări esențiale cu privire la bilingvism:

- Care ar fi avantajele copiilor bilingvi?
- Care sunt dezavantajele pe care le are un copil bilingv?
- Dacă vreau să-l învăț pe copilul meu o limba străină cum aş putea să compensez faptul că nu este limba mea maternă?
- Este "nenatural" că o limba străină să fie folosită ca limba principală de comunicare cu copilul?

De ce, cum și când poate copilul să învețe o limba străină?

Multe discuții cu privire la copii bilingvi pornesc de la ideea că de fapt părinții sunt cei care aleg pentru copil, că acesta să învețe o limba străină. În majoritatea cazurilor însă nu există altă alternativă pentru copil decât să fie crescut într-un mediu bilingv.

De exemplu, într-o familie de români stabiliți în altă țară, romana va fi limba maternă pentru copil, în timp ce limba țării respective va fi în mod automat ce-a de-a doua limbă folosită la școală și în viața cotidiană. Această situație există și în cuplurile în care fiecare dintre parteneri are o altă limbă maternă. Singura excepție ar fi când ambii părinți vorbesc aceeași limbă, limba comunității în care trăiesc, dar hotărâsc să-și învețe copilul o limba străină.

Există o mulțime de teorii despre "cel mai bun mod" de a crește un copil bilingv, dar majoritatea cercetătorilor sunt de acord că un copil care încă de la o vârstă fragedă intră în contact cu două limbi în același timp, le va învăța pe amândouă. Într-un studiu recent cu privire la importanța învățării în procesul de dezvoltare a creierului în primii 3 ani de viață, se sugerează că limbile străine ar trebui să fie învățate de către copii cât mai devreme posibil. Însă, cu atâtea cerințe impuse copilului, părinții își pot pune întrebarea firească: Este important pentru copilul meu să învețe o limba străină la o vârstă foarte fragedă?

În general copiii au o capacitate foarte mare de învățare a cuvintelor. Când părinții folosesc cuvinte în limbi diferite pentru a desemna același obiect (de ex. casa sau ev), copilul va învăța pur și simplu că ambele cuvinte se aplică la acel obiect. Dacă mai târziu copilul va spune: "uite un ev" părintele îi va răspunde "da, este o casa, ev". La vârste mici, până la 2-3 ani este mai bine ca denumirile obiectelor în ambele limbi să fie introduse gradual. La 2-3 ani este bine ca una dintre cele două limbi să devină limba principală, în care copilul învață gradual construcția propozițiilor, urmând că apoi să învețe regulile celeilalte limbi. Dacă copilul devine confuz sau frustrat de schimbarile de limbă, rămâneți la o singură limbă, cea de-a doua urmând să fie învățată mai târziu.

Definiții:

• Dintre multiplele definiții date învățării par a fi mai mai cuprinzătoare următoarele: învățarea reprezintă un proces de dobândire de către individ a unor noi forme de comportament sau de modificare a unora existente prin exersare sau repetarea situațiilor în care acesta trăiește și se manifestă. În acest sens, învățarea este un fenomen general, comun animalelor și oamenilor” (Constantin Postelnicu, 2000).

• „Învățarea ne apare drept acel proces evolutiv, de esență informativ-formativă, constând în dobândirea de către ființa vie într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și pe această bază, în modificarea selectivă și sistematică a conduitei, în ameliorarea și perfecționarea ei controlată și continuă sub influența acțiunilor variabile ale mediului ambiant” (Elena Joița, 1988) În conformitate cu definițiile de mai sus, învățarea umană reprezintă acumularea de către individ a experienței sociale în mod rațional, activ și selectiv, în vederea orientării și integrării în viața și activitatea societății în care trăiește sau dorește ori visează să trăiască. Trăind în societate și stabilind raporturi de comunicare, cooperare, afective cu semenii săi, fiecare individ își însușește următoarele elemente: limba și limbajul, operațiile gândirii și structurile sale cognitive, cunoștințe, priceperi, obișnuințe, atitudini și aptitudini, modele de acțiune și comportare, modele afective, decizionale, criterii de apreciere etc. (Constantin Postelnicu, 2000).

• Prin limbă străină se înțelege o limbă care, pentru vorbitorul avut în vedere, nu este limba sa maternă. Prin generalizare, o limbă care nu este vorbită în mod curent într-o comunitate (țară, regiune) este numită și ea „limbă străină”, de exemplu, în România limba turcă este o limbă străină.

• BILINGVISM s. n. (< fr. bilinguisme): situație în care se află un vorbitor sau un grup social care folosește în mod curent două limbi; capacitatea unui individ sau a unei colectivități de a folosi, cu aceeași abilitate, în raport cu situația istorico-geografică și lingvistică în care se găsește, două limbi diferite ca mijloace de comunicare. Principiul care guvernează relațiile lingvistice în cazul b. este, în general, prestigiul de care se bucură limbile venite în contact (acest lucru este valabil și în cazul contactului a două dialecte sau a două graiuri, prin intermediul vorbitorilor care le reprezintă). B. poate dura sute de ani. El poate deveni preludiul unificării limbilor în contact, ducând la încrucișarea acestora (ca în cazul b. bulgaro-slav din secolele al VII-lea – al IX-lea, soldat cu asimilarea limbii altaice a bulgarilor de către slava meridională; că în cazul b. româno-slav din nordul și estul Dunării, încheiat cu asimilarea limbii slave de către limba română; că în cazul A. latino-autohton din toate zonele romanizate, după care limba latină s-a impus, asimilând limbile autohtone etc.). Dar b. poate duce și la o influențare reciprocă a limbilor în contact, la un transfer reciproc de elemente, fără a se ajunge la încrucișare (că în cazul b. latino-grec din Sicilia sau al celui româno-maghiar din țara noastră). Procesul b. se poate explica prin mai multe împrejurări: 1) prin micul trafic de frontieră – statuat sau nu – și prin amestecul istoric de populații diferite din zonele de graniță între state. Acesta este un b. natural, pașnic, neimpus, rezultat inconștient din contactele directe, normale dintre vorbitorii celor două limbi care se află astfel în condiții de egalitate. El poate dura foarte mult, la infinit, favorizând și cultivând prietenia între popoarele vecine. 2) prin statutul de imigrant și de cetățean al unui nou stat. Acesta este un b. autoimpus, voit, în care cele două limbi se află în condiții de inegalitate, acceptate de bună-voie de imigrant din nevoi de conviețuire – materiale și culturale. Durata acestui b. depinde de mărimea grupului de imigranți, de continuitatea contactelor dintre aceștia, de interesul manifestat de fiecare imigrant față de păstrarea tradițiilor proprii, de prestigiul limbii cu care acesta vine în contact, de politica statului primitor față de imigranți (mai ales) etc. 3) prin statutul de naționalitate conlocuitoare sau de minoritate etnică în mijlocul unei națiuni majoritare de o altă limbă, statut rezultat fie din condițiile istorice de formare a națiunii care înglobează minoritatea etnică, fie din cuceririle teritoriale și dominația politică pe care o națiune o impune acestei minorități. În primul caz, este vorba de un b. istoric, natural, dezvoltat în condiții istorice inegale, a cărui durată depinde, cum am văzut, de mărimea grupului de vorbitori ce formează minoritatea etnică, de stabilitatea teritorială a acestuia, de continuitatea contactelor dintre vorbitorii lui sau dintre acesta și țara-mamă, de interesul

manifestat de către fiecare membru al grupului etnic față de păstrarea tradițiilor proprii, de prestigiul limbii pe care minoritarii o vorbesc, de politica statului respectiv față de naționalități (mai ales) etc. În al doilea caz, este vorba de un b. impus prin forță, în care cele două limbi venite în contact sunt în condiții de totală inegalitate și al cărui rezultat este anihilarea limbii vorbite de minoritatea respectivă. Durata acestui fel de b. depinde de mărimea grupului etnic, de stabilitatea teritorială a acestuia, de continuitatea contactelor dintre vorbitorii lui, de interesul manifestat de aceștia față de păstrarea tradițiilor proprii, de prestigiul limbii vorbite de grupul etnic, de contactele vorbitorilor acestuia cu țara-mamă, de politica statului cuceritor față de grupurile etnice înglobate prin forță (de obicei aceea de asimilare) etc.

- Învățarea care pune accentul pe participarea elevilor reprezintă un model de învățare care îl plasează pe elev în centrul procesului de învățare. În cadrul acestui tip de învățare, elevii sunt participanți activi. Ei învață într-un ritm propriu, folosind propriile strategii. Motivarea este mai mult de natură intrinsecă decât extrinsecă, învățarea fiind astfel mai mult individualizată decât standardizată. Acest tip de învățare dezvoltă abilitățile elevilor de a învăța strategii, cum ar fi capacitatea de a rezolva probleme, gândirea critică și gândirea reflexivă. Învățarea care plasează elevul în rol central răspunde și se adaptează diferitelor stiluri de învățare ale elevilor .

- În ultimii ani, conceptul de plurilingvism a căpătat o mai mare importanță în abordarea adoptată de Consiliul Europei în materie de învățare a limbilor. „Plurilingvismul” se deosebește de „ multilingvism”, care înseamnă cunoașterea unui anumit număr de limbi sau coexistența diverselor limbi într-o societate dată. Multilingvismul poate fi realizat, pur și simplu, prin diversificarea ofertei de limbi într-o școală dată sau într-un sistem educativ dat, prin încurajarea elevilor de a studia mai multe limbi străine sau prin reducerea rolului dominant al limbii engleze în comunicarea internațională. Dincolo de aceasta, abordarea plurilingvă pune accentul pe faptul că, pe măsură ce experiența lingvistică a unui individ în contextul său cultural se extinde de la limba utilizată în sânul familiei la limba de comunicare a unui grup social, iar apoi a altor grupuri sociale (indiferent de faptul că această extindere are loc prin intermediul sistemului școlar de învățare sau prin experiența directă), el/ea nu clasează aceste limbi și culturi în compartimente separate, dar își dezvoltă mai degrabă o competență comunicativă, la structurarea căreia contribuie tot felul de cunoștințe și orice experiență lingvistică. În competența comunicativă de această natură limbile se află în corelație și interacțiune.

- IDIOLÉCT, idiolecte, s. n. (Lingv.) Ansamblu al particularităților verbale ale unui vorbitor. [Pr.: -di-o-] – Din engl. idiolect.

- Comunicarea în limba maternă este abilitatea de a exprima și de a interpreta concepte, gânduri, sentimente, fapte și opinii, atât în formă scrisă, cât și orală (ascultare, vorbire, citire și scriere), și de a interacționa lingvistic adecvat și creativ, în diverse contexte sociale și culturale: în educație și formare, la muncă, acasă și în timpul liber.

- Competența lingvistică se definește prin achizițiile despre formele limbii, despre evoluția acestora, corelând semnificatul cu semnificantul, în contextul semnificării, adică al producerii de sens.

- Competența de comunicare vizează aplicarea de către o persoană a competenței lingvistice proprii în actul comunicării personale și interactive.

- Competențele cheie reprezintă un pachet multifuncțional, transferabil de cunoștințe, abilitați și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, incluziunea socială și găsirea unui loc de muncă. Acestea trebuie să se fi dezvoltat la sfârșitul educației obligatorii și trebuie să acționeze ca fundament pentru învățare ca parte a educației pe tot parcursul vieții.

- Semilingvi - nu cunosc foarte bine niciuna dintre limbile pe care le folosesc și se exprimă mai greu decât cei monolingvi; vocabularul este sărac, de cele mai multe ori aceștia inserează în discurs structuri gramaticale incorecte, alternează cele două limbi aflate în discuție, au dificultăți în exprimarea emoțiilor în oricare dintre limbi.

Principiile metodei de învățare:

Procesele de învățare ale celor care învață o limbă străină de mici trebuie să se desfășoare cu orientare pe jocuri și activități. În exemple, cei care învață trebuie să descopere, să imite și să descopere singuri (învățământ inductiv, respectiv învățare prin descoperire) reguli și relații. Pe durata tuturor fazelor de predare trebuie să se folosească pe cât posibil multe canale de învățare diferite, pentru a veni optim în întâmpinarea fiecărui tip de învățare (învățare multisenzorială/integrală prin auz, văz, pipăit, miros, citit, mișcare, vorbire, scriere, pictură). Procesele de învățare trebuie să fie ușurate prin exemple și ilustrații; sarcini cu pași mici și diferențiate vin în sprijinul procesului de înțelegere și utilizare. Prin schimbarea deseori a formelor sociale (lucrul individual, cu partener, în grupe mici, în grupe mari) și a formelor de predare (învățarea pe grupe, scenarii de învățare, lucrul pe proiecte) este asigurată diversitatea; prin aceasta se mențin interesul și concentrarea. Se vor introduce diferite abordări metodice (metoda TPR - Total Physical Response răspunsul fizic total, abordarea narativă etc.) în concordanță cu scopurile și conținuturile și, când situațiile de învățare permit, combinarea acestora. În oferta timpurie de limbi străine copilul nu va fi constrâns să vorbească, dar el ascultă, înțelege, își însușește și reacționează deseori abia după un anumit timp, prin imitarea unor cuvinte izolate din limba străină sau integrarea acestora în propoziții în limba maternă. Educatoarea sau cadrul didactic vorbește după posibilități exclusiv în limba străină, dar dă de înțeles copiilor că înțelege dacă aceștia i se adresează în limba maternă. Principiul care este pe primul loc în învățământul timpuriu al limbilor străine este: atât de multă limbă străină cât este posibil și așa de puțină limbă maternă cât este necesar. Cadrul didactic trebuie să aibă cunoștințe exacte privind experiența de limbă a elevilor și să ia în considerare multilingvismul individual, respectiv toate cunoștințele de limbă ale fiecăruia, folosindu-le, după posibilități, la ora de curs. În situații favorabile poate fi încurajată conștientizarea lingvistică a copilului prin indicații ocazionale potrivite pentru copii, privind analogiile sau deosebirile față de limba maternă sau eventual chiar față de alte limbi din mediul copilului. Cadrul didactic trebuie să obțină reacții directe privind succesul participării la ora de curs a elevului; deosebit de motivantă este încurajarea pozitivă. Greșelile sunt o componentă normală în procesul de dezvoltare a cunoștințelor de limbă și sunt preluate prin strategii de feedback. Prezentările verbale nu trebuie întrerupte prin corecții.

Principiile materialelor didactice și tehnologiei media:

Mijloacele de comunicare în masă trebuie gândite la obiect și înlocuite după un anumit timp. Prin folosirea tehnologiei și a materialelor autentice (rime, cântece, povestiri, cărți pentru copii, material ilustrativ, programe de televiziune, filme) se transmit cunoștințe combinate de limbă și cultură. Materialele didactice nu trebuie să transmită numai cunoștințe de limbă și cultură, ci și să dezvolte o relație durabilă cu lumea înconjurătoare.

BIBLIOGRAFIE:

1. ابن خلدون، المقدمة، المكتبة العصرية، لبنان.
2. الأم اللغة على الأجنبية اللغات تأثير (2009) المطوع العزيز عبد نجاتة. www.acmls.org/medica/arabization
3. www.inquirer.net تأخرنا؟ لماذا، العالمي النجاح مفتاح (2010 يونيو 22) كوجانو، فاليزنو، أوكامبو
4. AKTAŞ, M. (2013). İtalyanca Öğretiminde Kültürün Önemi. *Turkish Studies, International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic-*, ISSN: 1308-2140, (Sosyal Bilimler), Volume 8/12, Fall 2013. www.turkishstudies.net, DOI Number :<http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.936>, 29-47.

5. AYDIN, S. (2014). Öğretmen Adaylarının Başarı İnanç Yönelimleri ve Akademik Öz-Yeterliklerinin Yapısal Eşitlik Modeliyle İncelenmesi. *Turkish Studies, International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic-*, ISSN: 1308-2140, (Sosyal Bilimler), Volume 9/2, Winter 2014. www.turkishstudies.net, DOI Number :<http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.936> , 221-230.
6. BAXTER, Pamela., JACK, Susan (2008). *Qualitative Case Study Methodology: Study Design and Implementation for Novice Researchers. The Qualitative Report*, 13, (4), 544-559.
7. COLLINS, Rita (2006). *Teaching English As A Foreign Language To Students With Learning Difficulties, Bachelor Thesis*. Masaryk University Faculty of Education Department of English and Literature.
8. FISCHLER, S., A. (1992). Mixed Methods. Nova Southeastern University, school of education, united states, http://www.fischlerschool.nova.edu/resources/uploads/app/35/files/arc_doc/mixed_methods.pdf (erişim 06.03.2014)
9. FREEMAN, Diane, Larsen (2005). *Techniques and Principles in Language Teaching, Second Edition*. Oxford University Press.
10. FORDHAM, Signithia (1996). *Blacked Out: Dilemmas of Race, Identity and Success at Capital High*. The University of Chicago Press.
11. KÖSTERELİOĞLU, İ., BAYAR, A., KÖSTERELİOĞLU, A., M. (2014). Öğretmen Eğitiminde Etkinlik Süreci: Bir Durum Çalışması. *Turkish Studies, International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic-*, ISSN: 1308-2140, (Sosyal Bilimler), Volume 9/2, Winter 2014. www.turkishstudies.net, DOI Number :<http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.936> , 1035-1047.
12. MEMİŞ, Muhammet Raşit., Erdem, Mehmet Dursun (2013). *Yabancı Dil Öğretiminde Kullanılan Yöntemler, Kullanım Özellikleri ve Eleştiriler*. Turkish Studies, Literature and History of Turkish or Turkic, 8(9), 297-318, Ankara.
13. YAVUZ, Mehmet Ali., ŞİMŞEK, Melika R. (2008). *Yabancı Dil Öğretim Yöntemlerinin Etyimolojik İncelenmesi*. Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 10,(4), 47-61. <https://www.ovidio-torino.com/ro/bilingvism-si-efectele-pozitive-de-la-nastere/>

*Profesor Ciobanu Ioana
Profesor Cehan Laura*

Techirghiol (Tekirghiol, turcă Tekirgöl, lacul barbunului)

Techirghiol este un oraș în județul Constanța, Dobrogea, România.

Orașul Techirghiol se află la 15 km de Constanța și la 2 km de Eforie Nord. Orașul este cunoscut prin lacul cu același nume, Sanatoriul Balnear și Mănăstirea Sfânta Maria.

În anul 1388 Dobrogea s-a unit pentru prima dată cu Țara Românească sub domnia lui Mircea cel Bătrân. La jumătatea secolului următor, Dobrogea intră sub ocupație otomană.

O primă mențiune documentară a așezării Techirghiol datează din 1560, când Tekfür-köy este numit, în firmele ale sultanului Suleyman Magnificul către domnitorul Moldovei.

La 1 decembrie 1878 trupele române intră în Dobrogea, ceea ce reprezintă și faptic, alipirea provinciei cu țara.

Mărturiile existenței și continuității oamenilor pe aceste meleaguri sunt constituite din descoperiri arheologice. Istoria locuirilor ajunge până în neolitic, așezarea Techirghiolului fiind inclusă în faza a doua a culturii Hamangia-Cernavodă. Cercetările arheologice efectuate de către Vasile Pârvan încă din 1924 au încercat să stabilească trecutul acestor regiuni.

În oraș există zone care poartă urmele arheologice ale culturii Hamangia-Cernavodă și amprente istorice rămase în aceste locuri: monedele din vremea Imperiului Roman, documentele din perioada otomană, acte aparținând lui Mihail Kogălniceanu, casa și azilul construite de Constantin Tănase, dar și casele de vacanță ale familiilor lui Mircea Eliade, Cezar Petrescu, Tudor Arghezi.

Unul dintre noii “locuitori” ai Techirghiolului, după reformele de împrăștiere a fost și Mihail Kogălniceanu, care cumpără pământ și imobile în jurul lacului și care a și construit o fântână publică în localitate.

Printre proeminenții locuitori ai Techirghiolului se număra Mircea Eliade, ai cărui părinți dețineau din 1906, o casă de vacanță în Techirghiol - Vila Claudia.

Un alt proeminent binefăcător a fost marele artist Constantin Tănase. Se angajează în construcția unui Sanatoriu pentru artiști (Vila Scena), contribuie financiar la clădirea Căminului Cultural și la construcția bisericii Sf. Ilie.

În paralel cu dezvoltarea Mamaiei, Techirghiol devine o destinație a oamenilor din lumea bună, interesați de calitățile terapeutice ale lacului cu „băi reci”. Boema s-a mutat la Techirghiol, pentru că, imediat după Primul Război Mondial, Eforie să devină ținta elitelor cu bani. Artiștii veneau în Dobrogea să picteze, scriitorii - ca Ionel Teodoreanu, (se refugia la Techirghiol, cu soția și copiii) – încercau să scrie, iar actorii își aveau cartierul general la Carmen Sylva (Eforie Nord). Familiile scriitorilor Cezar Petrescu și Tudor Arghezi erau oaspeți de vară ai stațiunii.

Camil Petrescu și-a plasat o parte a acțiunii romanului sau Patul lui Procust în Techirghiol, acțiune desfășurată între anii 1926 și 1928, și a redat prin cuvânt substanța personajilor din acel interval de timp.

Techirghiol oferea lumii bune a secolului XX inspirație și tratament.

La 1 ianuarie 1928, Techirghiol primește statutul de stațiune balneară.

Conform [recensământului efectuat în 2011](#), populația orașului Techirghiol se ridică la 7.292 de locuitori, în creștere față de [recensământul anterior din 2002](#), când se înregistraseră 7.109 locuitori. Majoritatea locuitorilor sunt [români](#) (77,1%). Principalele minorități sunt cele de [tătari](#) (9,23%) și [turci](#) (5,9%). Pentru 6,97% din populație, apartenența etnică nu este cunoscută. Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt [ortodocși](#) (76,14%), cu o minoritate de [musulmani](#) (15,06%). Pentru 6,98% din populație, nu este cunoscută apartenența confesională.

Turcii Populația de etnie turcă din România, este de circa 33.000, din care în Constanța trăiesc circa 11.000 turci, în Medgidia 4000, în orașele de pe litoral: Mangalia (2000), Eforie Nord (200), Techirghiol (400).

Prima consemnare documentară a prezenței unor etnici turci în țara noastră este din anul 1264, când un grup de 12.000 de ostași s-a așezat în Dobrogea pentru a apăra Imperiul Bizantin de invaziile străine. Odată cu expansiunea imperiului otoman, tot mai mulți turci au venit în zonă iar dominația turcească a continuat sute de ani. Abia în secolul al 17-lea Dobrogea era administrată potrivit legislației turco-islamice propriu-zise. Mai toate satele și orașele din Dobrogea aveau nume turcești. În ciuda numeroaselor conflicte, în cei aproape 800 de ani de conviețuire, turcii și românii și-au respectat reciproc cultura, obiceiurile și limba. Sutele de ani de conviețuire româno + turcă se regăsesc și în gastronomie. Cafeaua, caimacul, ciulamaua, iahnia, iaurtul sau musacaua sunt toate preparate și cuvinte turcești.

Tătarii Populația de etnie tătară din Dobrogea numără aproximativ 25.000 de persoane, Techirghiol fiind una dintre cele mai importante localități cu populație tătarească și sunt urmașii tătarilor din hanatul Hoardei de Aur din Bugeacul și Crimeea învecinate colonizați aici.

Populația orașului Techirghiol conviețuiește în toleranță și bună înțelegere.

Bibliografie:

1. Monografia Techirghiolului” de Aurelia și Stefan Lapusan
2. <https://www.statiuneatechirghiol.ro/istorie-si-cultura/>

NOȚIUNILE DE VOCABULAR ÎN CURRICULUMUL CLASELOR DE GIMNAZIU

*prof. Chiriță Mirela Roxana
Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Mereni/ Constanța*

„**Curriculum** provine din limba latină și înseamnă „traseu“, „cursă”. Dacă în urmă cu câteva secole, termenul desemna un plan de învățământ, în prezent el poate fi definit ca un program sau parcurs de învățare.

Procesul de studiere a limbii și literaturii române este construit pe comunicare - dimensiune umană fundamentală - care găsește cel mai larg spațiu de dezvoltare în domeniile disciplinei de care ne ocupăm și are ca finalitate formarea competenței de comunicare și a competenței culturale.”

Alina Pamfil, în studiul său, *Perspective* spunea că: „dintre componentele competenței de comunicare (verbală, cognitivă, enciclopedică, ideologică, literară, socio-afectivă), componenta verbală, considerată reprezentativă, se realizează astfel: dimensiunea lingvistică-cunoașterea și utilizarea tuturor aspectelor fonetice, lexicale, morfologice și sintactice este vizată de domeniul

„limbă” sau „elemente de construcție a comunicării” iar dimensiunea textuală și cea discursivă, cunoașterea și utilizarea regulilor de organizare a unui text sau a celor care determină folosirea limbii în context de domeniile „comunicare scrisă” și „comunicare orală”. Componenta literară a competenței de comunicare se realizează prin studiul literaturii, în primul rând. „Elementele de limbă sau de construcția comunicării, așa cum le numesc noile programe - informații, noțiuni și concepte gramaticale - constituie conținuturile învățării pentru acest domeniu, aparțin diferitelor compartimente: fonetică, lexic, morfologie, sintaxă, aspecte de istoria limbii etc. (cu precizarea că se observă o extindere a studiului sintaxei și a cunoștințelor de lexic) fiind reluate și îmbogățite, potrivit principiului concentric al însușirii noțiunilor gramaticale.”

„Programele de gimnaziu fac următoarele precizări:

- „Studierea „elementelor de construcție a comunicării” este adecvată „modelului comunicativ- funcțional”;
- Predarea-învățarea va urmări „limba în funcțiune” în varianta ei orală și scrisă, normată și literară, iar nu „limba ca sistem abstract”;
- Cunoștințele gramaticale sunt însușite ca elemente care contribuie la structurarea unei comunicări „corecte și eficiente”;
- Abordarea aspectelor lingvistice să se facă „în corelație cu studiul textului literar sau nonliterar, inclusiv din punctul de vedere al valorilor stilistice”;

Sunt obiective importante pentru realizarea cărora autorii de programe oferă unele sugestii pentru organizarea demersului de predare- învățare:

- Conținuturile noi să fie însușite prin actualizarea celor asimilate anterior;
- Exercițiile utilizate „să fie variate, de tip analitic și sintetic, cu puternic conținut aplicativ”;
- Se vor evidenția aspectele ortografice, ortoepice și de punctuație;
- Dimensiunea stilistică a faptelor de limbă va fi evidențiată o dată cu receptarea textelor literare-suport, dar profesorul va găsi și alte ocazii pentru a insista pe aceste aspecte (precizarea/sugestia vizează clasele VI-VIII). (cf. MEN-CNC, *Programe școlare pentru clasele V- VIII*, 2017)

În ceea ce privește studiul „elementelor de construcție a comunicării” începând cu clasa a IX-a , acesta urmărește aspectele „funcționale și aplicative” integrate domeniului „Limbă și comunicare”, programele recomandând corelarea lor cu studiul textelor literare.”

Formarea noțiunilor/ conceptelor gramaticale

În înțelegerea și însușirea noțiunilor gramaticale (de fonetică, vocabular) elevul trebuie să efectueze anumite procese ale gândirii: analiza, comparația și generalizarea întrucât cunoștințele de gramatică „sunt abstracții care generează alte abstracții”, iar predarea-învățarea gramaticii limbii române se face prin „activizarea permanentă a puterii de abstractizare a elevilor”. Acest proces începe încă din primii ani de școală atunci când limba devine obiect de studiu. Copilul stăpânește elementele de bază ale limbii materne când intră la școală; vorbirea gramaticală precede însușirea conștientă a noțiunilor și a definițiilor gramaticale.

Fiecare secvență de învățare începe cu actualizarea, sistematizarea și profundarea cunoștințelor anterioare.

În lucrarea intitulată *Metodica predării limbii și literaturii române*, Vistian Goia și Ion Drăgătoiu prezintă cele trei etape care au loc în procesul formării noțiunilor gramaticale, în funcție de vârsta elevilor:

1. „Etapa elementelor pregătitoare de limbă (de familiarizare cu noțiunile de limbă) corespunde grupei mari la grădiniță și claselor I și a II-a din școala primară. În această etapă noțiunile gramaticale (cuvânt, propoziție, silabă, sunet, etc.) se intuiesc, nu se definesc.

În această etapă se exersează modele de limbă și, tot intuitiv, se introduc norme ortoepice și ortografice.

2. Etapa primelor noțiuni propriu-zise de limbă (corespunzătoare claselor a III-a și a IV-a) este perioada în care se introduc și se definesc noțiuni științifice (gramaticale): subiect, predicat, substantiv, adjectiv, pronume, numeral și verb, atribut și complement, cuvânt de legătură, propoziție simplă, dezvoltată; se formulează explicații pentru unele ortograme.
3. Etapa de studiere organizată a sistemului limbii (clasele a V-a până la clasa a VIII-a). Acum se predau și se însușesc noțiuni fundamentale de fonetică și vocabular, se completează (potrivit principiului concentric) noțiunile gramaticale propriu-zise, așa încât, la sfârșitul clasei a VIII-a, ele să fie epuizate, bineînțeles într-o viziune funcțională. În liceu noțiunile gramaticale sunt utilizate în lecțiile de exersare a comunicării. Tot aici putem vorbi și de cele patru faze ale învățării în vederea însușirii noțiunilor.

„R. M. Gagné distinge patru faze ale învățării:

- a. faza de receptare
- b. faza de însușire
- c. faza de stocare
- d. faza de actualizare

Specialiștii români stabilesc, pentru obiectul Limba și literatura română, patru faze în procesul formării noțiunilor, în general, și a noțiunilor gramaticale, în special:

- a. **faza familiarizării conștiente** cu fenomenul gramatical se realizează prin izolarea fenomenului sau prin sublinierea noțiunii într-un text (sau mai multe) pentru a trece, apoi, la analiza lui; această etapă are caracter *intuitiv*;
- b. **faza analizei și distingerei** fenomenului gramatical de cel logic; prin conversație euristică și analiză se urmărește ca elevul să atribuie valoare gramaticală cuvântului însuși, nu obiectului denumit prin acel cuvânt; cuvântul va fi privit ca unitate formală a limbii; este etapa *analitică*;
- c. **faza însușirii regulilor și definițiilor**, prin parcurgerea operațiilor gândirii: comparație, clasificare, generalizare și sinteză; este etapa *generalizării*;
- d. **faza fixării și operării superioare** cu noțiunile/ conceptele gramaticale însușite și conștientizate- *faza operatională* - de aplicare, de actualizare, prin exerciții diferite, realizate în clasă și acasă.”

Metodele activ-participative vizează pe lângă obiectivele de învățare, și pe cele atitudinale și comportamentale. Se utilizează, adaptându-se la particularitățile de vârstă ale elevilor, la specificul fiecărei discipline și la condițiile în care se desfășoară activitatea didactică. Metodele îmbină procedeele orale și scrise, solicitând capacități, cunoștințe, atitudini și comportamente. Dezvoltă flexibilitatea și creativitatea gândirii, antrenează operațiile gândirii, dezvoltă spiritul de inițiativă și independență în muncă. Formează deprinderea de a lucra corect și la timp. Contribuie la însușirea temeinică, accesibilă și plăcută a unor cunoștințe. Prin aceste metode se poate obține ceea ce altfel se realizează cu un mare efort didactic. Folosind metodele active, copilul învață cu plăcere, devine interesat de activitatea pe care o desfășoară, cei timizi devin mai volubili, mai activi, mai curajoși preluând și ei propria inițiativă, capătă mai multă încredere în capacitățile lor, siguranță și rapiditate în răspunsuri. Aceste metode dau posibilitatea de a folosi ca suport un bogat material didactic pe tot parcursul lecției, pentru a întreține o conversație permanentă, pentru dezbateri colective, pentru problematizare, aplicații practice. Activitățile interdisciplinare au pronunțate valențe formative, contribuind la formarea unei atitudini noi față de cunoaștere. Copiii încep să cunoască lumea și viața sub aspectele lor variate prin transferul cunoștințelor. Învățarea interdisciplinară favorizează cultivarea atitudinilor creative, dezvoltarea flexibilității gândirii, a sensibilității copiilor, oferă posibilitatea însușirii tehnicilor de cunoaștere științifică în perspectiva copiilor, oferă posibilitatea însușirii tehnicilor de cunoaștere științifică în perspectiva educației și autoeducației permanente.

Bibliografie

- Bojin, Alexandru, 1980, *Îndrumări metodice privind studierea limbii și literaturii române în școală*, E.D.P, București
- Cerghit Ioan, 2006, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași
- Dobra, Sofia, 2004, *Limba română în gimnaziu*, Editura Humanitas, București
- Frunză, Virgil, 2004, *Elemente de metodologie a instruirii*, Editura Muntenia, Constanța
- Gagné, Robert, 1975, *Condițiile învățării*
- Goia, Vistian, Drăgătoiu, Ion, 1995, *Metodica predării limbii și literaturii române*, E.D.P, București
- Graur, Al. , 1957, *Fondul principal al limbii române*, Editura Științifică, București
- Nicola, Ioan, 2000, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București
- Pamfil, Alina, 2003, *Limba și literatura română. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45
- Parfene, Constantin, 1999, *Metodica predării limbii române*, E.D.P
- Stochițoiu-Ichim, Adriana, 2007, *Vocabularul limbii române actuale*, Editura All, București

”MICUL CITITOR”

*Educ. Ghinea Alina Mihaela
Grădinița P.N. nr.2 Techirghiol*

Cărțile cu povești ilustrate au fost și vor rămâne preferatele copiilor. Copiii sunt fascinați încă de la început de culorile copertii și de paginile viu colorate.

Chiar dacă sunt mici și nu cunosc literele, i-am învățat să "citească" după imagini și mare a fost surprinderea să descopar o imaginație creatoare în care au folosit termeni și expresii noi.

Aproape zilnic, fluturașii grădiniței se adună într-un semicerc în cadrul centrului Bibliotecă să asculte "povestea zilei". Succesul lecturii îl descopăr pe parcursul acesteia, atunci când văd pe chipul lor curiozitatea dar și râsetele provocate de replicile personajelor sau în final când sunt rugată să le mai citesc încă o dată. Intotdeauna adopt un ton prietenos, vesel și uneori poznaș și mă străduiesc să intru în pielea personajului folosind tonalități amuzante.

Cercetatorii ne amintesc că un preșcolar care a intrat de mic în contact cu lumea cuvintelor și a informațiilor se va integra mai ușor în peisajul școlar și va fi mai familiarizat cu numeroase noțiuni cu care va trebui să opereze.

METODE UTILIZATE ÎN PREDAREA – ÎNVĂȚAREA TRANSDISCIPLINARĂ

*Prof. înv. primar Grigore Nicoleta Claudia
Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirgiol*

Prin transdisciplinaritate înțelegem întrepătrunderea mai multor discipline, sub forma integrării curriculare, cu posibilitatea constituirii, în timp, a unei discipline noi sau a unui nou domeniu al cunoașterii, prin ceea ce se numește fuziune – faza cea mai radicală a integrării. Abordarea integrată, specifică transdisciplinarității, este centrată pe lumea reală, pe aspectele relevante ale vieții cotidiene, prezentate așa cum afectează și influențează ele viața noastră.

Perspectiva transdisciplinară nu mai este centrată pe discipline, ci le transcende, subordonându-le proceselor individuale de învățare ale elevilor, intereselor și caracteristicilor acestora. Dezvoltarea personală integrală, succesul personal, social și profesional al tinerilor devin scopurile supraordonate ale învățării. Se urmărește, pe de o parte, înarmarea elevului cu metode și tehnici de muncă intelectuală transferabile la situațiile cu care acesta se confruntă, pe de altă parte menținerea permanentă a unei strânse legături cu problemele de viață semnificative pentru cei care învață.

Orele de limba și literatura română, în special studiul și abordarea textelor literare, sunt considerate unele dintre cele mai complexe activități, interdisciplinare, ce ar realiza, într-o interacțiune continuă, competențe specifice, nu doar domeniului lingvistic și literaturii, ci și altor domenii. Învățarea transdisciplinară oferă elevilor o mai mare autonomie și un control sporit cu privire la disciplina de studiu, la metodele de învățare și la ritmul de studiu. Predarea transdisciplinară pune accentul simultan pe aspectele multiple ale dezvoltării copilului: dezvoltarea intelectuală, emoțională, socială, fizică și estetică.

Metode utilizate la clasă: expunerea, explicația, jocul de rol, procedeul Philips 6 - 6, metoda bulgărelui de zăpadă, metoda inteligențelor multiple.

Inteligențele multiple:

INTELIGENȚA VIZUAL-SPATIALĂ

- » Pasiune pentru scris și citit
- » Interpretare a hartilor sau a graficelor
- » Inclinație către rezolvarea puzzle-urilor
- » Recunoaștere a anumitor tipare
- » Talent la desen sau arte vizuale

INTELIGENȚA LOGICO-MATEMATICĂ

- » Capacitate spontană de rezolvare a problemelor
- » Inclinație către gândirea abstractă
- » Plăcere pentru experimente științifice
- » Talent la rezolvarea problemelor complexe

INTELIGENȚA INTERPERSONALĂ

- » Capacitate superioară de comunicare verbală
- » Talent la comunicarea non-verbală
- » Viziune din multiple perspective a situațiilor
- » Crearea unor relații sociale pozitive
- » Talent la armonizarea conflictului în diverse grupuri

INTELIGENȚA INTRAPERSONALĂ

- » Talent la analizarea propriilor slăbiciuni și a punctelor forte
- » Pasiune pentru analizarea teoriilor și ideilor
- » Conștientizarea propriilor sentimente și gânduri
- » Înțelegerea clară a propriilor motivații

INTELIGENȚA VERBAL-LINGVISTICĂ

- » Memorare și reproducere a informațiilor orale sau scrise
- » Pasiune pentru citit și scris
- » Capacitate de a explica anumite noțiuni
- » Talent la dezbateri sau discursuri persuasive
- » Utilizare a umorului în istorie

INTELIGENȚA KINESTEZICĂ

- » Talent la dans și sport
- » Pasiune pentru confecționarea obiectelor cu propriile mâini
- » Coordonare fizică spontană
- » Capacitate de a memora lucruri prin acțiune, nu prin auz sau văz

INTELIGENȚA MUZICALĂ

- » Pasiune pentru cântat și instrumente muzicale
- » Recunoaștere facilă a tiparelor muzicale și a tonurilor
- » Memorare și reproducere a melodiilor
- » Înțelegere spontană a structurilor muzicale, a ritmului și a notelor

INTELIGENȚA NATURALISTĂ

- » Inclinație către domenii precum botanica, zoologia, biologia
- » Talent pentru categorizare și catalogarea informației
- » Pasiune pentru grădinarit, camping, cățărări și explorarea mediului

Cunoaștem metodele convenționale de învățare din sistemul tradițional de educație însă, teoria lui Gardner ne arată că același conținut standard poate fi prezentat în mai multe feluri. Vacanța de vara a elevilor nu trebuie neapărat să fie un subiect de compunere, ci se poate transforma în piesă de teatru, în cântec sau în benzi desenate. Atunci când profesorii au libertatea de a dezvolta metodele convenționale, atitudinea elevilor față de învățare se schimbă. Copiii devin mai receptivi, mai productivi și mai implicați în întregul proces.

Metoda inteligențelor multiple utilizată la clasă:

Clasa a III-a

Limba și literatura română

Textul „Semnul de iarbă” după Silvia Kerim

Discipline integrate: matematică, științe ale naturii, arte vizuale și abilități practice

- Inteligența verbal - lingvistică

GRUPA SCRITORILOR

Scrieți un cvintet pornind de la cuvântul „Pământul” sau „Luna”.

- Inteligența logico – matematică

GRUPA MATEMATICIENILOR

Pentru a vindeca rănile Pământului, elevii claselor a III-a A și a III-a B au hotărât să planteze copaci. Elevii din clasa a III-a A au plantat 37 de copaci, iar cei din clasa a III-a B au plantat de 3 ori mai mulți copaci. Câți copaci au plantat elevii în total?

- Inteligența naturalistă

GRUPA NATURALIȘTILOR

Completați jurnalul dublu cu însușirile Pământului și ale Lunii.

- Inteligența vizual – spațială

GRUPA ARTIȘTILOR

Realizați un desen reprezentativ unui fragment, la alegere, din text.

În urma învățării transdisciplinare, elevul va putea:

- să interpreteze;
- să analizeze;
- să formuleze;
- să exprime opinii personale;
- să utilizeze informația în scopul rezolvării unei probleme date;
- să identifice și să soluționeze probleme.

În concluzie, corelarea cunoștințelor de la diferitele obiecte de învățământ contribuie substanțial la realizarea educației elevilor, formarea și dezvoltarea flexibilității gândirii și a capacităților de a aplica cunoștințe în practică.

În orice sistem de educație, învățarea ar trebui să se spijine pe următorii piloni aflați în interacțiune directă: „a învăța să știi”, „a învăța să faci”, „a învăța să faci împreună”, „a învăța să fii” și „a învăța să te transformi pe tine însuși și să schimbi societatea” (Schaffer).

Bibliografie:

1. Ciolan, L. - Dincolo de discipline – ghid pentru învățarea integrată/cross-curriculară, Ed. Humanitas Educational, București, 2003
2. Goleman, D., Inteligența emoțională, București, Editura Curtea veche, 2001
3. Petrescu, P., Pop, V., Transdisciplinaritatea – o nouă abordare a situațiilor de învățare, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007
4. Schaffer, H. R., Introducere în psihologia copilului, Cluj-Napoca, Editura ASCR, 2007
<https://www.shakespeare-school.ro/teoria-inteligențelor-multiple-cele-8-tipuri-de-inteligența-si-efectele-lor-nebanuite-asupra-procesului-de-învățare/>

TECHIRGHIOL - UN ȚINUT UNIC ÎN EUROPA

*Prof. înv. primar Georgiana Victoria Stamate
Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirghiol*

Stațiunea Techirghiol este situată pe malul nord-vestic al lacului Techirghiol, un liman fluvio – marin bogat în nămol cu calități terapeutice. Localitatea situată într-o vale înconjurată de mici coline, la o distanță de 3 kilometri de țărmul Mării Negre și la 18 kilometri sud de Constanța, în Dobrogea are numele cu origini turcești. Prin traducere Techirghiol ar fi Lacul vărgat, după cum apele acestui lac se văd deseori în bătaia vântului care tulbură liniștea apelor bogate în sare.

Lacul Techirghiol este cel mai întins lac salin din România, are o salinitate de 4 ori mai mare decât apa Mării Negre și un grad ridicat de mineralizare, prin clor, magneziu și importante resurse de nămol terapeutic. Agenții principali care contribuie la procesul de formare a faimosului nămol din lac sunt crustaceul *Artemia Salina* și alga *Cladophora Cristalina*.

Techirghiol s-a aflat chiar la marginea drumului imperial care ducea de la Tomis (Constanța) la Callatis (Mangalia), iar monezile din această perioadă găsite aici atestă prezența romană și schimburile cu populația locală. Se pare că romanii cunoșteau și foloseau nămolul ca agent terapeutic, iar femeile romane își catifelau pielea împachetându-se în minunea neagră.. Poetul roman Publius Ovidius Naso numea Dobrogea “țara de lângă Ursa Mare, cu țămuri înghețate de gerul cel cumplit”, și vorbea despre un lac numit Meotic, care este probabil lacul Techirghiol.

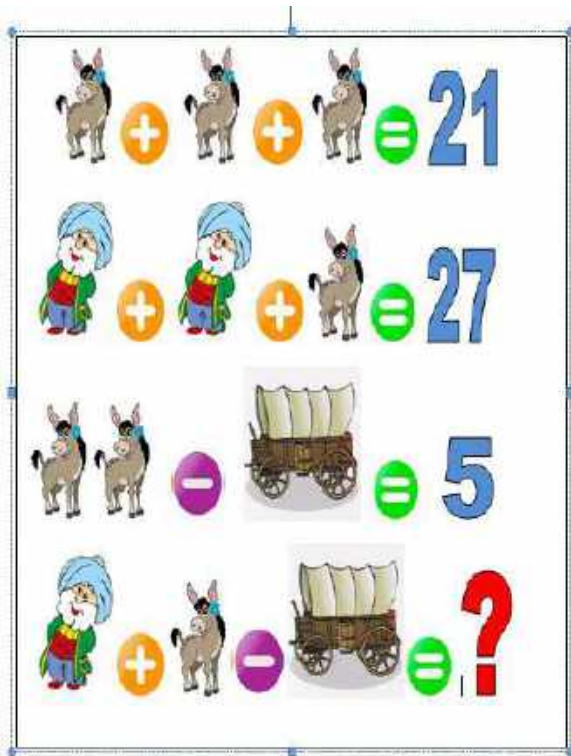
Prima atestare documentară a localității Techirghiol datează din 1560 când Tekfür-köy (lacul Techirghiol) este amintit în două firmane ale sultanului Soliman Magnificul către Ștefan cel Mare, domnitorul Moldovei. Primele informații scrise despre efectele terapeutice ale apei lacului datează din 1854, în timpul războiului Crimeei, când Said Pașa, comandantul oștirii otomane, cu un braț bolnav, oprind în tabăra militară de la Tekfür-golü constată efectele benefice, miraculoase ale nămolului și apei sărate. Dar se pare că efectele miraculoase ale nămolului și apei erau deja cunoscute.

Legenda lacului Techirghiol vorbește despre un bătrân olog pe nume Techir, care avea un singur măgar bolnav cu care se deplasa prin sat. Într-o zi de vară, Techir și măgarul său au ajuns din întâmplare pe malul lacului Techirghiol. S-a chinuit bătrânul ore în șir să iasă din noroiul mirositor, dar măgarul încăpățânat nici că vroia să se miște. Așa au rămas amândoi un timp în noroiul lacului, dar odată ieșiți din lac, Techir realizează că picioarele sale multă vreme neputincioase, încep să-l asculte. Măgarului i se vindecă plăgile urâte de pe spate, iar trupul său se învionează vizibil. Vestea că nămolul din lacul Techirghiol ar fi miraculos s-a răspândit imediat, și puhoi de oameni au venit la Techirghiol, scăldându-se și ungându-se cu nămol pentru tămăduire.

Iar minunile apar și ologii încep să meargă, oasele înțepenite își redobândesc tinerețea, femeile își recapătă fertilitatea.

Folosind istoria unicat a acestor locuri putem învăța cate ceva încă din clasele primare. Cunoștințele isorice pot fi completate cu cele lingvistice, matematice sau ale științelor naturii. Mai jos pot fi descoperite cateva jocuri destinate curioșilor, isteților și tuturor celor care vor sa își încerce puterile!

Bibliografie:

<https://www.bestofromania.eu/techirghiol>

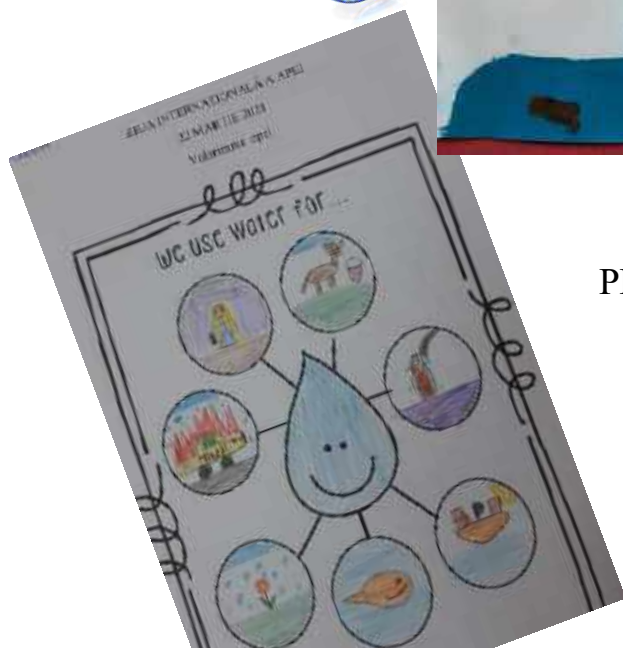
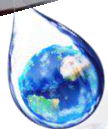
<https://techir.ro/lacul-techirghiol/>

<https://www.historia.ro/sectiune/general/articol/medicina-si-igiiena-la-romani>

<https://peterlengyel.wordpress.com/2011/11/03/lacul-techirghiol/>

ZIUA MONDIALĂ A APEI ILUSTRATĂ ÎN CREAȚII ARTISTICE

elevii clasei a II-a A
prof. Lupescu Gianina Elena

PREȚUIEȘTE
APA !

FETIȚA CARE NU VOIA LA ȘCOALĂ

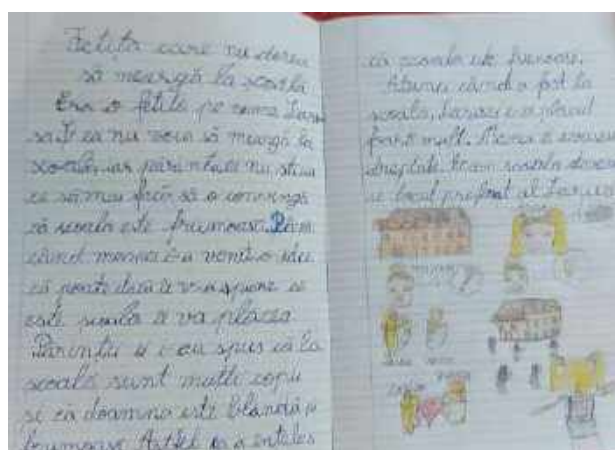
*Călugăr Ana Maria Clasa I B
Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirgiol
Cadru didactic coordonator, Stamate Georgiana*

Era o fetiță pe nume Larisa care nu voia să meargă la școală, iar părinții nu știau ce să mai facă, să o convingă că este util și frumos să mergi la școală.

Părinții se tot străduiau, până când le-a venit ideea de a-i spune ce este școala. Tatăl și mama i-au spus că la școală este un tărâm magic unde va întâlni mulți copii veseli și prietenoși și o doamnă învățătoare blândă și frumoasă. În acel loc va descoperi o lume minunată cu povești, aventuri, peripeții de tot felul. Fata a părut interesată de acel ținut fermecat!

Așa că atunci când a început toamna și a venit vremea să meargă la școală, Larisa a plecat voioasă și curioasă. Fetei i-a plăcut mult noul loc în care intra!

Mama avusese dreptate! Acum școala devenise locul preferat al Larisei!!!

DE CE AVAP ?
”CINE ÎNCEARCĂ, REUȘEȘTE!”

prof.înv.primar Simula Elena Mariana

Prin exersare, în cadrul lecțiilor de AVAP, elevii își formează priceperi, deprinderi, capacități și aptitudini practice, adică învață ceea ce se cheamă „*a ști să faci*”, își pot cultiva spiritul aplicativ, își pot forma un comportament practic. Lecția de AVAP poate contribui la educarea dragostei și a respectului față de muncă, a comportamentului disciplinat și a spiritului economic, la formarea capacității de apreciere corectă a muncii personale și a celorlalți, în spiritul cooperării, al întraajutorării, promovând competiția și evaluarea corectă a rezultatelor, la cultivarea spiritului gospodăresc și a interesului pentru a obține prin muncă mult și bun, cu cheltuieli cât mai puține, condiție a progresului material și spiritual.

Fiecare activitate desfășurată în cadrul lecțiilor de AVAP conduce la achiziționarea unor cunoștințe, la dezvoltarea unei anumite abilități, prin exersarea unor tehnici specifice.

Activitățile au un accentuat rol formativ-educativ. Elevii sunt solicitați la un efort intelectual susținut în care sunt exersate spiritul de observație ca și celelalte capacități și procese intelectuale (gândirea, memoria, imaginația, limbajul, creativitatea și altele).

Lucrări realizate de elevii Clasei pregătitoare A, Liceul Teoretic ”Emil Racoviță”

BUBURUZE CREATOARE

Coordonator, prof. Stamate Georgiana Victoria

„Timpul schimbă foarte căminul,
dar nu poate schimba
strălucirea surzului din copilărie.”
Nicolae Iorga

Buburuzele creatoare -clasa I B

- Curtselt Azra
- Călin Matei
- Logofătu Eden
- Popa Natallia
- Hărăbor Raul
- Păduraru-Fârțescu Mara
- Eșanu Bianca
- Mihalache Anastasia
- Caltaul Ilma
- Țurcanu Ana
- Sima Alex

TEL/FAX 0241/735764

e-mail: secretariat@liceultechirghiol.ro

www.liceultechirghiol.ro

*”Încearcă să nu devii un om de succes,
ci un om de valoare.”*

A. Einstein

ISSN 2286-4806
ISSN-L 2286-4806

ANUL MMXXI- NR. 11